XXII. évfolyam 24. szám — Ára: 1 forint — 1966. június 16

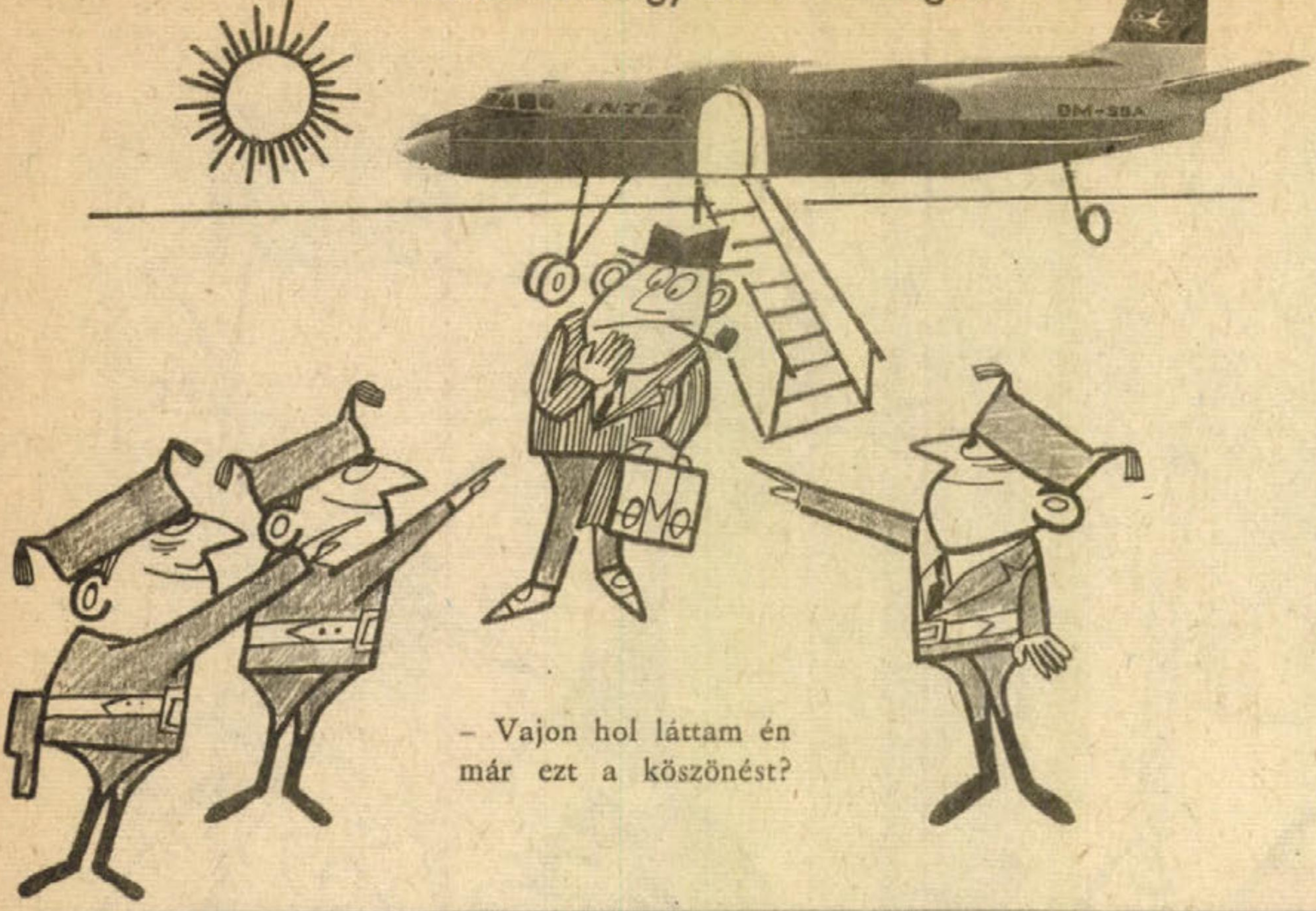


Erdei Sándor rajza

Korszerűsített ballada

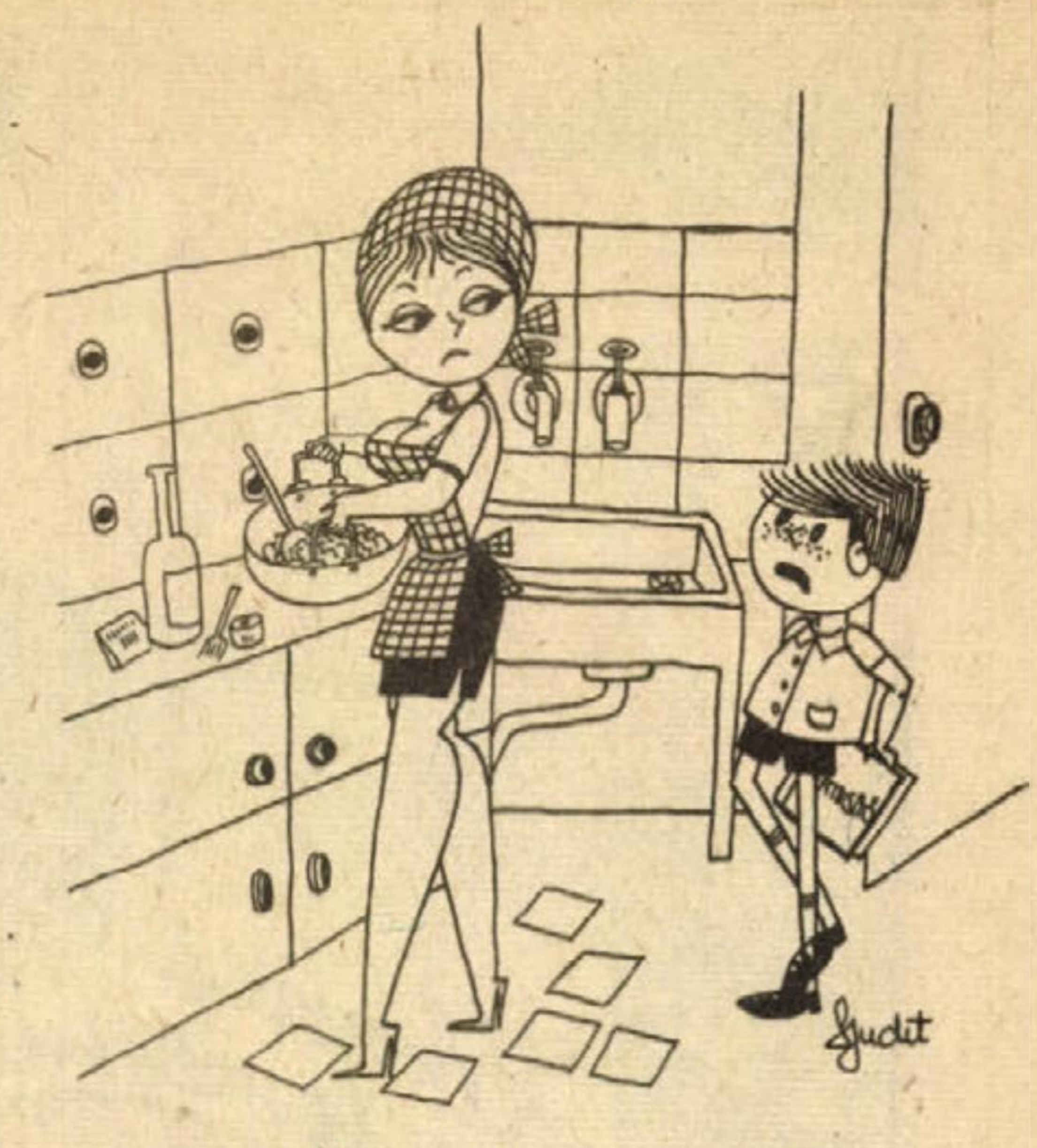
— Először úgy volt, hogy befalazzuk, de nagy a segédmunkás-hiány . . .

Francóval tárgyalnak az angolok



– Vajon hol láttam én már ezt a köszönést?

Diplomatikus gyerek



– Mondd, anyu, csalódtál te már a férfiakban?

Előfordul

A munkapszichológusok három napig valósággal megszállták a sturcoló műhelyt, mindent megfigyeltek, mindent megmértek, mindent elemeztek, sokoldalúan és mélyrehatóan tanulmányozták azokat a fiziológiai, pszichológiai és szociológiai körülményeket, amelyek közepette Kapsza Dezső a fédereket sturcolta, hogy megállapítsák: milyen változtatásokat kell eszközölni, hogy a dolgozó szervezetének károsodása nélkül némiképp fokozódjék a munka irama, amely jelenleg nagyon vontatott.

A vizsgálatok alapján a munkapszichológusok először is azt javasolták, hogy fessék be kékre és zöldre azt a gépet, amelyen Kapsza a fédereket sturcolja, mert a katatermométerek kimutatták, hogy a műhelyben kellemes mediterrán éghajlat uralkodik, és színdinamikai megfontolásból ilyenkor célszerű az úgynevezett „hideg színek” alkalmazása a dolgozó környezetében. A festés nagyon szépen sikerült, Kapsza Dezső is elismerően nyilatkozott róla, de a kékre és zöldre festett gépen sem sturcolt több fédert, mint korábban.

Ekkor a munkapszichológusok a műhely falait hangelnyelő lemezekkel borították be, hátha az üzemi konyha felől behallatszó edénycsörgés decibelje zavarja a dolgozót a lendületes termelésben. A sturcolt féderek száma azonban a szigetelés után éppen úgy nem emelkedett, mint ahogyan hatástalan maradt a mennyezeti hatvanas égő kicserélése százasra, a lux miatt.

Ezt követően a munka-



pszichológusok javaslatára Kapsza Dezső kétóránként tíz perc pihenőt tartott, hogy ily módon vegye elejét az emberi test normális biológiai ritmikája hanyatlásának, és az esetleges monotónia miatt előállott érzékszervi koncentrációs képesség csökkenésnek. Minthogy pedig a vizsgálat a szóban forgó sturcolási folyamatnál a délelőtti tizenegy órát és a délutáni negyed hármat jelölte meg kritikus időpontnak a dolgozó izomzatának nem különösebben jelentős, de egyoldalú igénybevételét illetően, Kapszának ilyenkor öt-öt percet tornáznia kellett a gépe mellett, karkörzés, lábkörzés, törzsdöntögetés, nyakforgatás, mély lélegzés stb. Kapsza fegyelmezetten betartotta a szüneteket, buzgón tornázott, de nemhogy több fédert sturcolt volna, hanem még a pihenőkre és a gimnasztikára fordított idő sem térült meg.

A munkalélektan tudósai ekkor már nagyon idegesek voltak, érezték, hogy olyan rejtélyes problémával kerültek szembe, amelyet a tudomány jelenlegi állása mellett megoldani nem tudnak. Végső tanácstalanságukban magához Kapsza Dezsőhöz fordultak, hátha ő nyújthatna némi támpontot arra vonatkozóan, hogy megváltozott fiziológiai, pszichológiai és szociológiai körülményei ellenére miért sturcolja oly lanyhán a fédereket.

Kapsza válasza tömör volt, világos, és a téma lényegét ragadta meg.

— Utálom a melót!

Kürti András



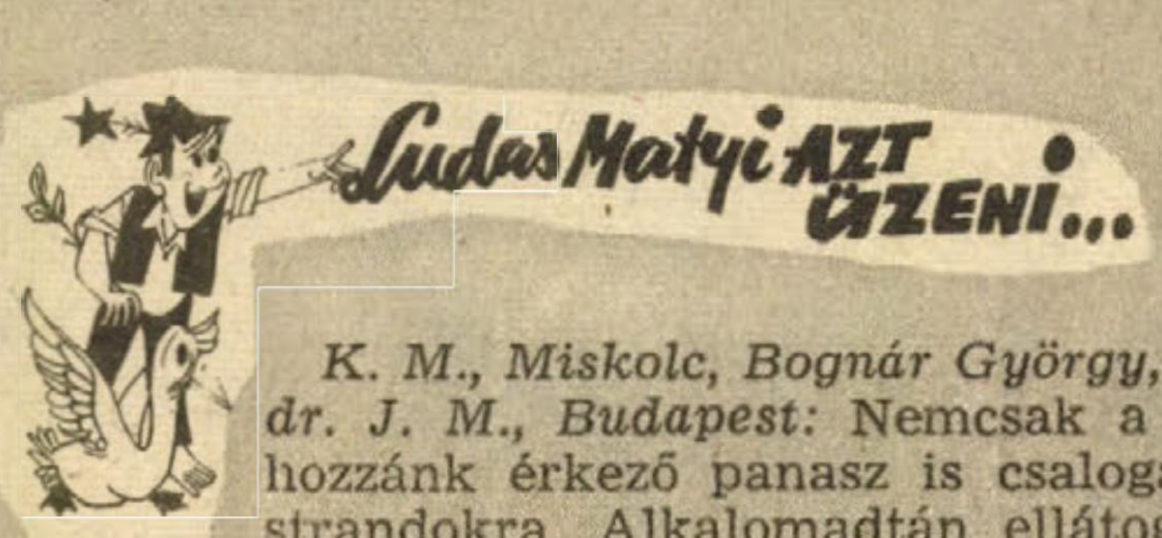
Június van! No hiszen
télen sem volt hidegebb!
Vastag felhők árnyékolják
odaát a szigetet.

A Dunáról a vad szél
szép kertünkbe beseper —
hogy is duzzadjon a borsó,
pirosodjék az eper??

Megrezzen a farakás,
meg a fűrész, meg a bak,
röstelkedve szól a naptár:
„Tévedés lesz ez a nap!”

Paradicsom-palántánk
paprikára hunyorít:
„Soká lesz még, míg belőlünk
lecsót főznek ezek itt!”

Török Rezső



K. M., Miskolc, Bognár György, Kristóf Jenő és dr. J. M., Budapest: Nemcsak a napfény, a sok hozzánk érkező panasz is csalogat bennünket a strandokra. Alkalomadtán ellátogatunk az önök által javasolt helyekre is, és tapasztalatainkról beszámolunk majd. — *Dr. Simor István, Szekszárd:* Panasza nyomán a Posta Központi Hírlapiroda felemelte a Népsport példányszámát Szekszárdon. Azt viszont, hogy mindig csak magyar győzelemről olvashasson a Népsportban, sajnos, nem sikerült elintéznünk. — *Slyuch Pál, Békéscsaba:* Várjuk a továbbiakat!

Amit még fel kell találni

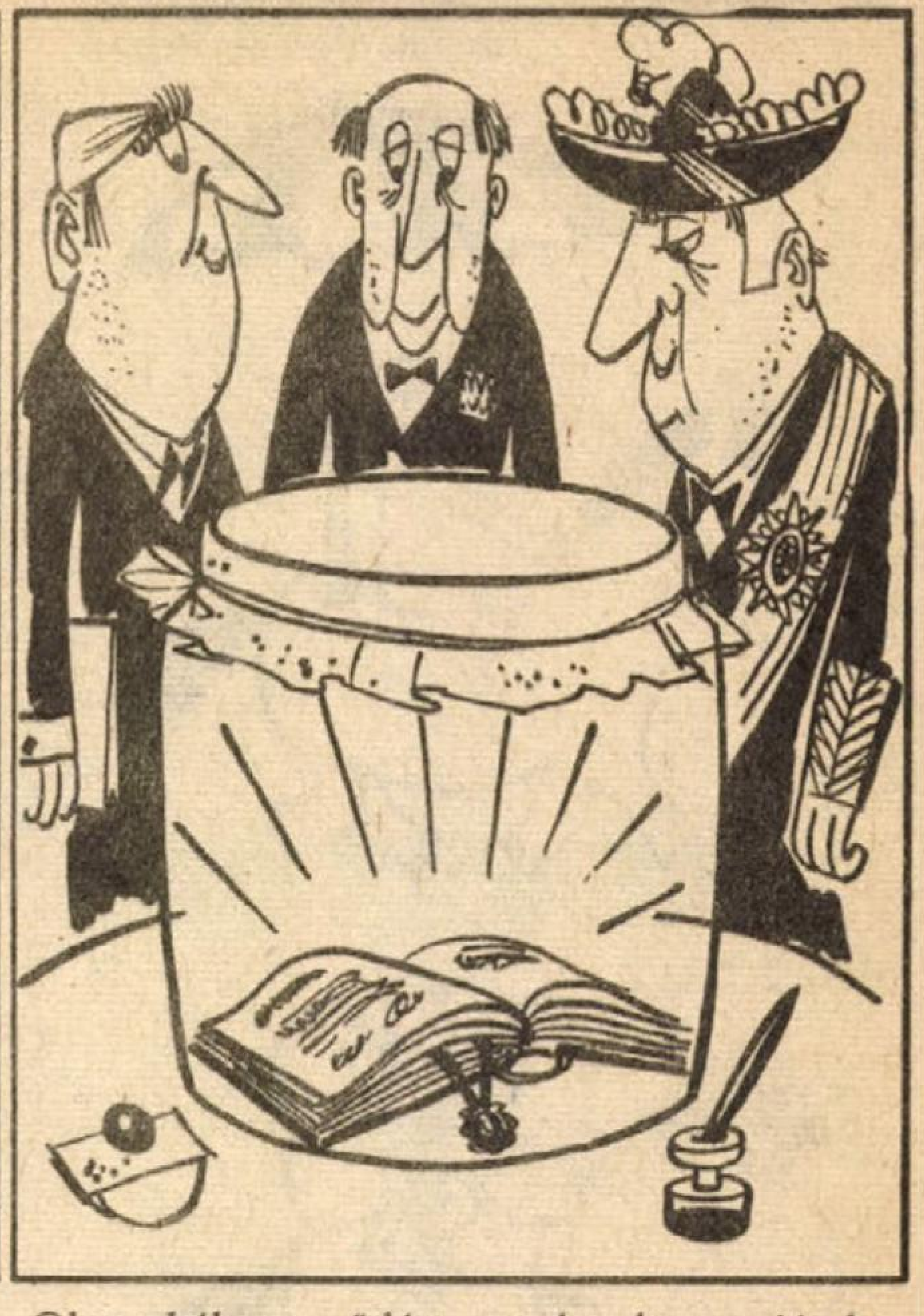
Barát József rajza



Olyan puskát, amely visszafelé is elsül.



Olyan atombombát, amelyik visszaszáll a gazdájához.



Olyan békeszerződést, amelynek nem jár le a szavatossági határideje.

BŰNÜGYI PANOPTIKUM

GYILKOSSÁG A MEZŐN

A minap az én kis bűnügyi panoptikumomat nézegettem, egyszer csak megakadt a szemem egy pár női kesztyűn.

Hogyan kerül ide ez a női kesztyű?

Ne sajnáljuk a fáradságot, nézzünk utána... Talán tanulhatunk is belőle...

Ez a női kesztyű... Tényleg, hogy a csudába került ide ez a női kesztyű?

Eszembe fog jutni... Biztosan valami híres bűnügy kapcsolódik hozzá... Egy jó kis szélhámosság, vagy egy finom kis gyilkosság a kapitalizmusból...

— Mondd, szívecském — kérdeztem a feleségemtől —, mi is kell, hogy eszembe jusson erről a kesztyűről?

— Semmi — mondta a feleségem. — Ez az én kesztyűm... Már egy órája keresem... Miért nem szóltál?

Pardon.

Kezdjük az egészet elölről. Vegyünk egy másik bűnügyi relikviát.

A bűnügyi panoptikumomban található néhány megsárgult fűszál. Ezekhez a fűszálakhoz egy híres bűnügy fűződik.

A felszabadulás előtt történt.

Jóval a felszabadulás előtt.

Anno dacumal.

Még a bibliai időkben. Holtan találtak egy fiatalembert a réten. (Innen valók a fűszálak!) A nyomozás, amely akkor még igen kezdetleges módszerekkel dolgozott, megállapította, hogy gyilkosság történt. A gyilkos kővel vagy doronggal hajtotta végre a tettét.

A gyilkosságról a korabeli sajtó egy szót sem írt. Egyrészt azért, mert felsőbb helyről utasítást kaptak, hogy ne foglalkozzanak az üggyel (jellemző a korra!), másrészt azért, mert akkoriban még nem voltak újságok. (Ez is jellemző arra a korra!)

A nyomozással megbízott detektívfelügyelő néhány nap alatt kiderítette, hogy az áldozat neve Ábel, és a gyilkos a testvére: Káin.

Káin azonban makacsul tagadott, majd így szólt:

— Szeretnék öntől valamit kérdezni, felügyelő úr...

— Parancsoljon.

— Mi a neve annak a toronynak, amelynek az építésénél mindenki más nyelven beszélt?

— Bábel.

— Helyes. És mi a neve a föld alatti vezetéknek?

— Kábel — felelte habozás nélkül a rendőrtiszt.

— Úgy van. S hogy mondják azt németül: villa?

— Gábel.

— És ki ölte meg Káint?

— Ábel — vágta rá habozás nélkül a nyomozó.

— Na látja — mondta Káin. — Nem én öltem meg Ábelt, hanem ő ölt meg engem.

A korabeli, javakorabeli tapasztalt detektív zavartan nézett maga elé. Kezdte nem érteni a dolgot. Hogy is van ez?

Az okfejtést — némi töprengés után — logikusnak és elfogadhatónak találta. Valóban Ábel ölte meg Káint, ez most már világos, és miután borzalmas tettét elkövette, véletlenül ráesett egy sziklára vagy egy dorongra, amely bezúzta a fejét.

Káint azonnal elengedték a rendőrségről, de továbbra is megfigyelés alatt tartották, és ez lett a veszte.

Halotthoz képest túlságosan virgoncnak és túlságosan egészségesnek látszott.

Ez volt az a banánhéj, amelyen elcsúszott.

Kiadták ellene a letartóztatási parancsot, de már későn... Káin eltűnt... Bujdosó és kóborló lett... Néhány évvel később *Édentől keletre* látták, ahol — állítólag — letelepedett és családot alapított.

S most engedjék meg, hogy levonjam ebből az esetből a tanulságot...

Nem engedik meg?

Úgy is jó.

Mikes György

Mindent a külföldi rokonokért



– Ezért még tudna hozni valamit?

Lovastúrákat indít az IBUSZ

Sajdik Ferenc rajzai



Álom



Nekem ajándékozták Budapest kereskedelmének egész üzlethálózatát, beleértve az áruházakat is. Felháborodottan tiltakoztam és kijelentettem, hogy az ajándékot nem fogadom el, nem akarok kapitalista lenni. Határozott állásfoglalásom kétségtelenül arra vall, hogy az elmúlt két évtizedben ideológiailag sokat fejlődtem, bár hamarosan be kellett látnom, hogy korántsem eleget. Hagytam magamat ugyanis meggyőzni arról, hogy ha már az egész kereskedelmi hálózatot nem is fogadom el, fogadjam el legalább a hálózatnak egy kicsinyke részét gebines alapon és gazdálkodjam vele úgy, ahogyan csak jónak látom. Így lett az enyém öt Népművészeti Bolt, két Ajándék Bolt és két Konzumturist.

Mentségemre szolgáljon, hogy ezt a szám szerint kilenc üzletet nem önös érdekből, hanem jól megfontolt közérdekből fogadtam el. Egyre több külföldi vendég tisztel meg bennünket látogatásával, számosan jönnek hozzánk hétvégi pihenésre, szórakozásra, és szeretnék a pénzüket elkölteni. Hát majd nálam elköltik. Az én üzletemben! Mert most az állam üzleteiben nem tudják elkölteni. Azok ugyanis zárva vannak. Éppen akkor vannak zárva, amikor nálunk leginkább forog az idegen...

Már az első nap nyomtattam másfélszáz plakátot, amelyen több nyelven azt tettem közhírré, hogy mindenféle ajándéktárgy: a magyar népművészet nagyszerű termékei, értékes porcelánok és miegymás vasár- és ünnepnapokon is kaphatók az üzleteimben. A plakátokat elhelyeztem a határállomásokon, a vámhivatalokban, a pályaudvarokon és a szállodákban.

Az említett boltok kereskedelmi dolgozóinak rendkívüli munkáját anyagilag megfelelően honoráltam, hogy szívesen ügyködjenek és érdekeltek legyenek üzleti érdekeim szolgálatában. E mellett természetesen hét közben annyi pihenőidőt adtam nekik, amennyit vasár- és ünnepnapokon munkában töltöttek.

Néhány hét múlva a külföldi vendégek ügyes propagandám hatására már bőségesen vásároltak a boltjaimban, a forgalom szépen növekedett. Számos elismerést kaptam külföldi vevőimtől; elégedett volt az Idegenforgalmi Hivatal, mert boltjaim egyre több vendéget vonzottak Budapestre; örült a nagyobb valutabevételnek a Magyar Nemzeti Bank, ami érthető. Egyedül a Belker irigykedett, hogy én ezt meg tudtam csinálni. Korábban már ő is megpróbálta, de az illetékes szakszervezet, érdekvédelmi szempontokra hivatkozva, nem engedélyezte.



Én ezt nem akartam elhinni, mert amikor én megmagyaráztam a szakszervezetnek, hogy az utóbbi években idegenforgalmunk örvendetesen megnövekedett, és népgazdasági érdekből már rég fel kellett volna oldani ezt az elavult tilalmat, haladéktalanul engedélyt kaptam arra, hogy a kereskedelmi dolgozók — a már említett feltételek szerint — vasár- és ünnepnapokon az én kilenc boltomban dolgozhassanak.

Még csak annyi időm volt, hogy boltjaim bevételét befizessem az államkasszába, aztán azzal a jóleső érzéssel ébredtem fel, hogy a Belker ott folytatja majd, ahol én abbahagytam.

Földes György

Jucika ruhája így lett divatos

Pusztai Pál rajza



SÖPÖRJÜNK A MÁS PORTÁJA ELŐTT IS!



A LUDAS MATYI TISZTASÁGI SZOLGÁLATA

A Döntőbizottság ezen a héten

ARANY KUKA

díjjal tüntette ki a Hungária körút 43–49. számú ház gondnokságát azért a rendkívül változatos szemétkollekcióért, amely a ház udvarán festői rendetlenségben pompázik;

EZÜST KUKA

díjjal jutalmazza a XI. kerületi Tanács illetékes szerveit a Bartók Béla út 95. alatti üres telken „berendezett" nyilvános szeméttelepért;

BRONZ KUKA

díjra érdemesíti a VI. és VII. kerületi Házkezelési Igazgatóságokat az Izabella utca 84., illetőleg Vörösmarty utca 4. számú házak udvarán hónapok óta éktelenkedő szemétkupacokért;

A PISZKOS BUDAPESTÉRT

emlékplakettet adományozza a XIII., Váci út 134–136. számú házak lakóinak, a házban levő boltok személyzetének és vásárlóinak, akik az út szélén végighúzódó zöldsávot virág helyett papír- és egyéb hulladékokkal „ültetik be";

A KÖZPISZKOSSÁGI EMLÉKÉREM EGYSEPRŰS FOKOZATA

kitüntetést ítéli oda az Állami Könyvterjesztő Vállalatnak a Baross téri, 10-es számú boltjuk bejárati és kirakati rácsai alatt fellelhető, több ünnepi könyvhetet átvészelt piszokért;

A PATÓ PÁL-DÍJ

adományozásával méltányolja az V. kerületi Tanács rendíthetetlen nyugalmát, amellyel – korábbi bírálatunk ellenére is – eltűri, hogy a Szent István körút 3. számú ház előtti óvóhely-lejáratban bokáig érjen a szemét.

*

Kérjük és várjuk továbbra is olvasóink bejelentéseit a 334–595 telefonszámon, vagy levélben (cím: Ludas Matyi szerkesztősége, „Le a bürokráciával!" rovat, Bp., VIII., Gyulai Pál u. 14.).

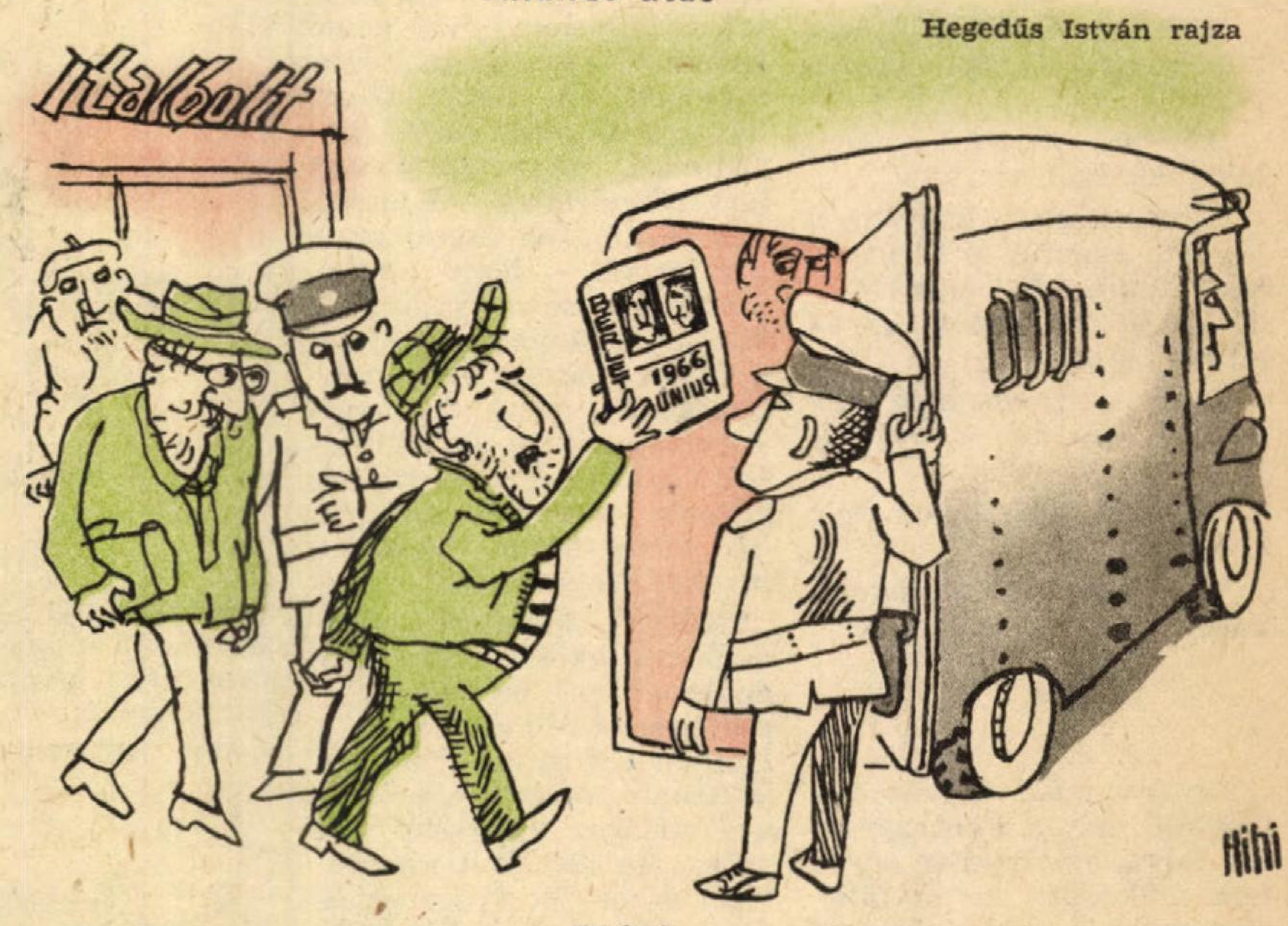
Csak előkelően...

Endrődi István rajza



Állandó utas

Hegedűs István rajza



– Bérlet!



Zsarolás

– Ha nem ad egy százast, egész este itt muzsikálok az asztalánál!

ÚJSZÜLÖTT VÁROS: GÖDÖLLŐ



Félúton a budapest—hatvani országút mellett, a Magyar Népköztársaság új, egészséges városnak adott életet.

*

Meglátogatván a hathónapos — korához képest már elég lármás — Gödöllőt, örömmel láttuk, hogy az újszülött szépen fejlődik. Gyarapodását ékesen hirdetik az alábbi számadatok:

1930-ban Gödöllő nagyközségnek 11 056 lakosa volt.

1966-ban Gödöllő város lakóinak száma: 20 100.

Kiszámítottuk, hogy ha a létszám ezentúl is 35 évenként duplázódik, akkor Gödöllőnek 2280-ban cirka 10 millió lakosa lesz.

Ezzel szemben még egy adat — ígérjük —, az utolsó:

1931-ben 109 üzlet volt Gödöllőn.

Ma csak harmadannyi van.

*

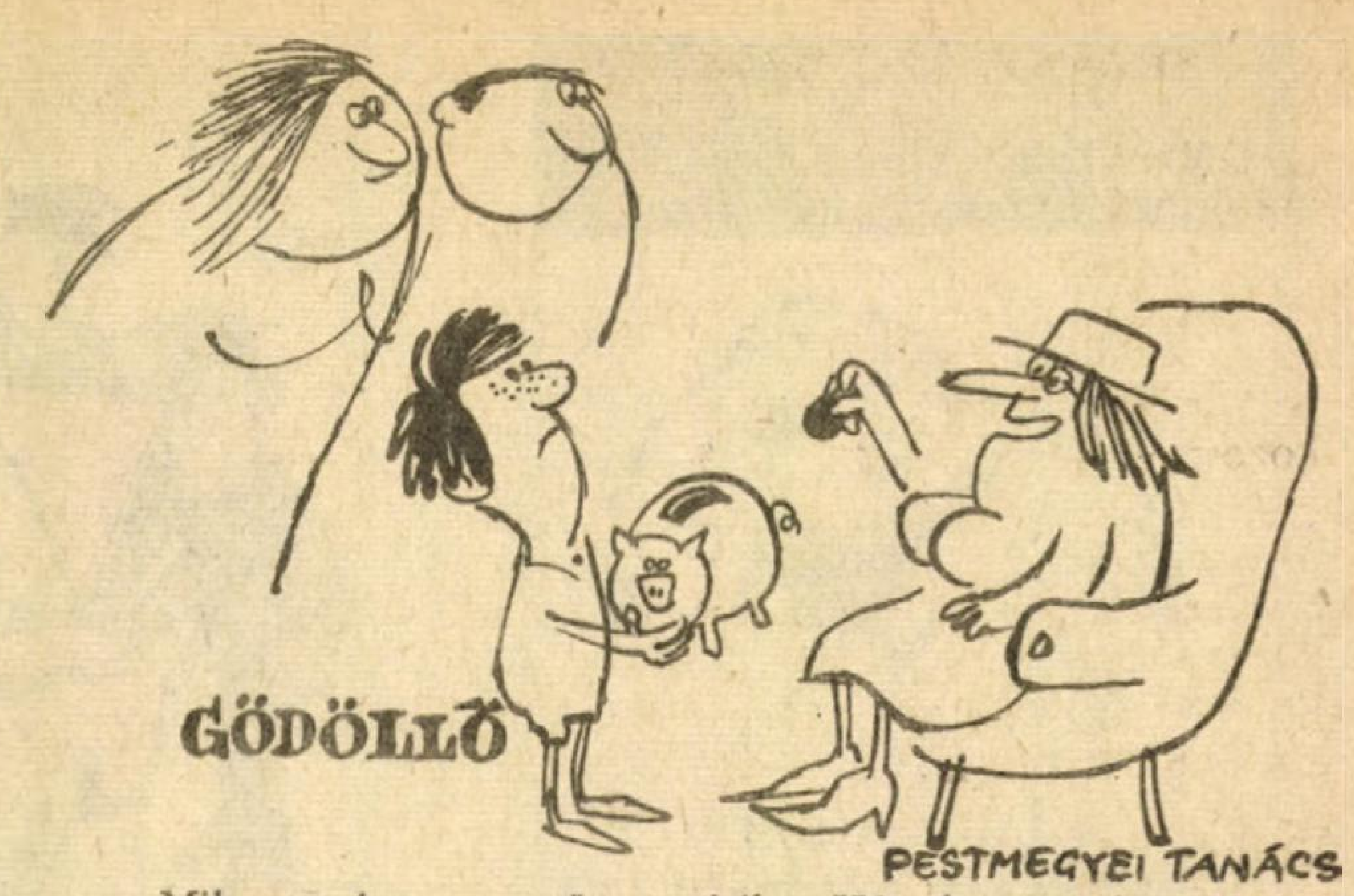
Tavaly még feltehetően Gödöllő volt a Föld egyetlen falva, amelyikben egyetem működött. Az öt földrész minden más egyeteme ugyanis városokban épült. Ez a kiváltság — a helybeliek bánatára — most megszűnt. Gazdagabbak lettünk egy várossal, de szegényebbek egy magyar specialitással.

Hja, valamit — valamiért!

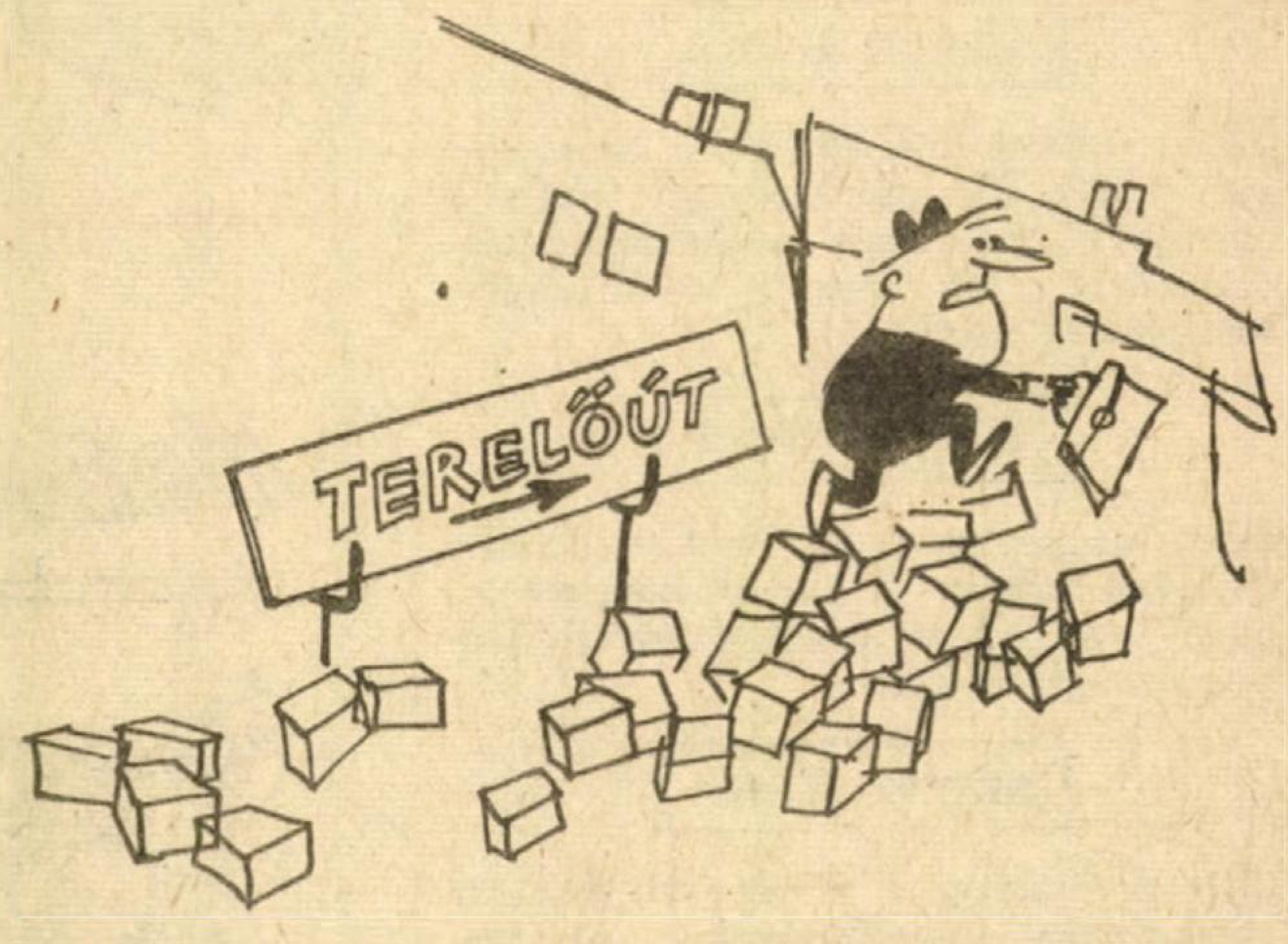
*

Az ipari szennyvíz elvezetése itt sem folyik simán. **Négy gödöllői üzem egyöntetűen a Rákos-patakot szemelte ki erre a célra. A lebonyolításban már jóval kevesebb egyöntetűség mutatkozott: a négy üzem ugyanis négyféle tervet készíttetett, négy különböző tervezőintézettel.** Klasszikus példája az üzemi sovinizmusnak, hogy valamennyien csak a saját vállalatuk érdekeire ügyeltek, a másik három üzem zsebének és szennyvíz-gondjainak rovására. A vállalatok állítólag nem is tudtak egymás terveiről, amelyeket most külön bizottság igyekszik egyeztetni.

Ezúton tudatjuk mindenkivel, akiket illet, hogy épülőben van már egy ötödik üzem is Gödöllőn — a Humán Oltóanyag Termelő és Kutató Intézet —, és még a Ludasban is rossz vicc volna, ha annak a szennyvízéhez megint új tervek és új bizottságok kellenének. Ezért szólunk inkább fölöslegesen, mint későn.



– Milyen szépen megnőtt a picike. Kár, hogy csak aprópénz van nálam.



– Most kezdem csak elhinni, hogy város lettünk . . .

Ide kívánkozik még egy személyes megjegyzés: nem szeretnék errefelé Rákos-patak lenni.

Hát még inni belőle!

*

A Sertéshízékonyság Vizsgáló Állomáson 90 kilós „korukig" egyszemélyes, komfortos ólakban híznak a derék kocák. Minél hamarabb szedik magukra ezt a 90 kilót, minél több lesz a húsuk és hosszabb a törzsük, annál jobb bizonyítvánnyal mehetnek aztán — a kés alá.

Betevő bécsi szeletünkért, lám, összefogott a technika és a tudomány. **Itt fényképezik a karajok vastagságát, ultrahanggal mérik a szalonnáét. Tiszta szanatórium, isten uccse!**

Csak az a vég, a kilencvenedik kiló után, csak azt tudnám feledni!

Intő példa ez, hogy a túlságos elhízás milyen végzetes az egészségre.

*

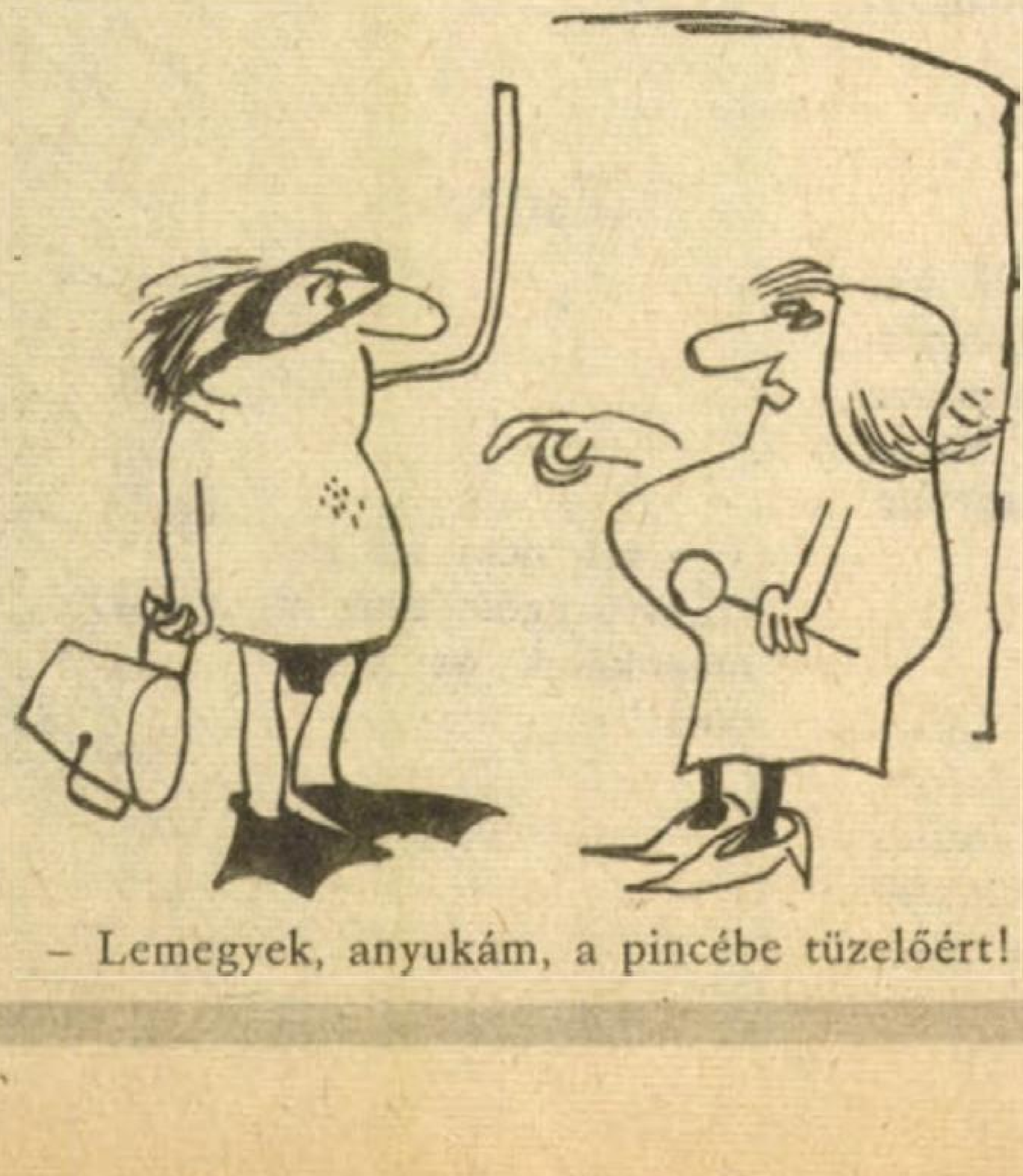
Bár nincs még együtt a kelengyéje, s a gyermekbetegségek sem kerülik el, azért a kis Gödöllő szépen cseperedik erdő-pólyájában. Kívánjuk, hogy nőjön szépre, nagyra — s húszharminc év múlva így is lesz, akárki meglássa!

**Kaposy Miklós—
Sajdik Ferenc**



– Most, hogy város lettünk, nem kellene áttérni nagyobb állatokra?

SOK HÁZAT TETT TÖNKRE
A TALAJVÍZ



– Lemegyek, anyukám, a pincébe tüzelőért!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SÉTÁNY, SZÓ SZERINT

Hajdani tanárommal hosszú sétára indultunk a budai Duna-parton.

A Gellért térről vágtunk neki, és nem ifjú tanárom már a Rudasnál elfáradt. Szeretett volna leülni egy csöppet, de bizony csak a járda széle kínálkozott fel neki.

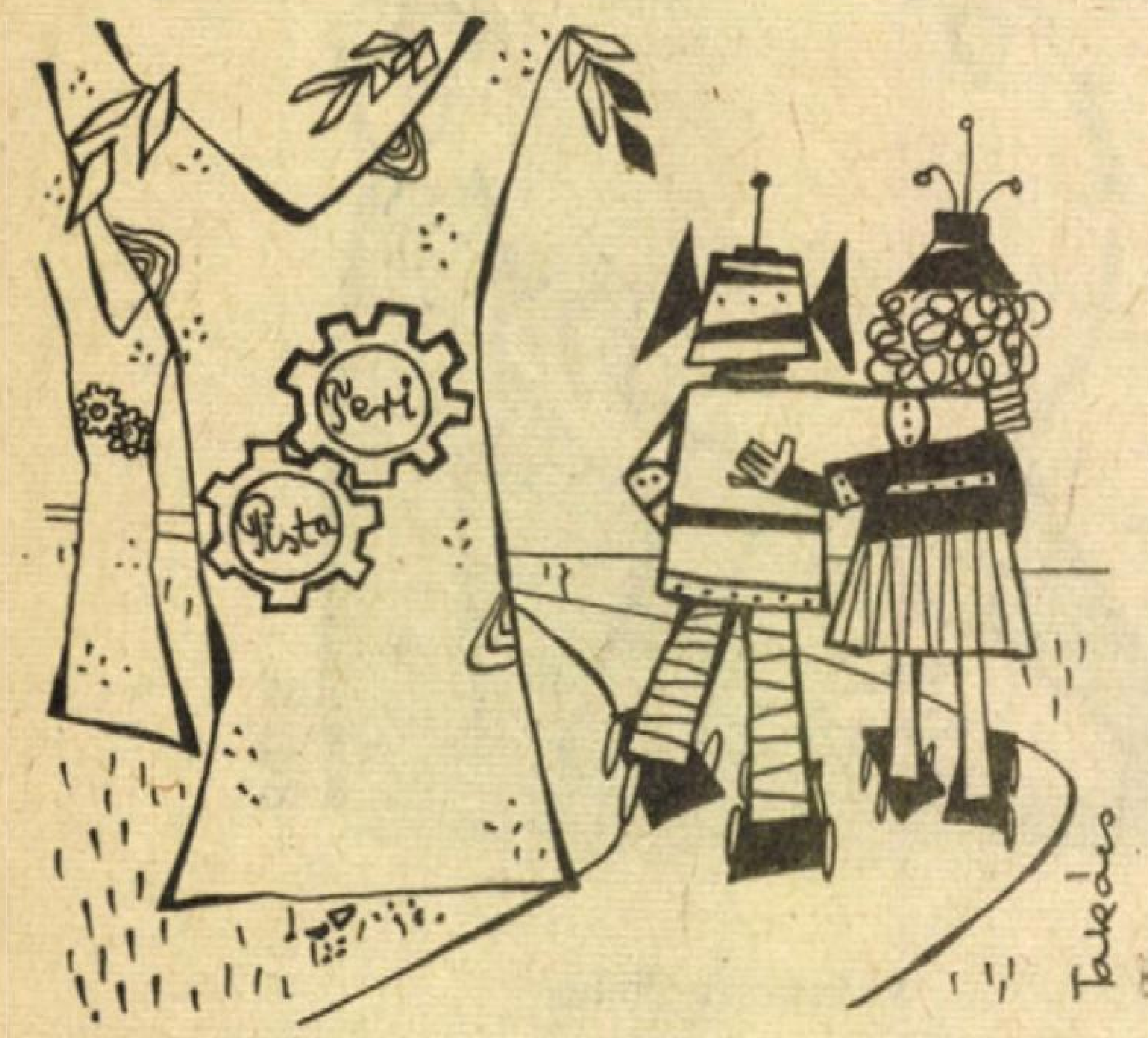
A Lánchídig ballagtunk el, és pad nem volt sehol. Tanárom emlékei szerint ezen a partszakaszon valaha ötven lépésenként ajánlgatták magukat kényelmes padok a szép fák alatt.

Fák még mindig vannak, de padok már sehol.

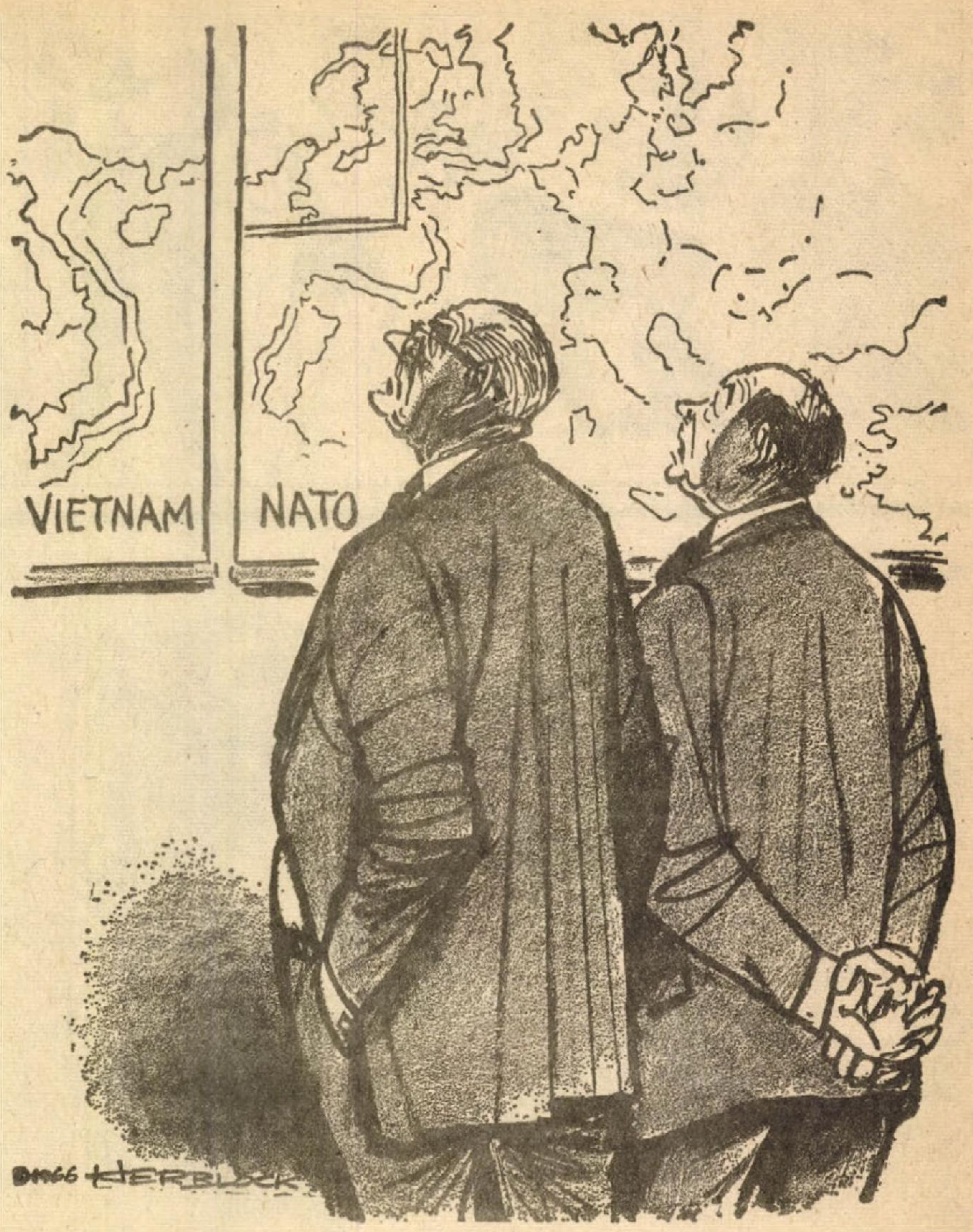
A Fővárosi Kertészet, úgy látszik, szó szerint értelmezi a „sétány" fogalmát, mert a budai Duna-part több kilométeres szakaszán most valóban csak sétálgatni lehet, de üldögélni nem.

D. E.

Szerelem a jövőben



Térképnézők



JOHNSON *(Ruskhoz):* A Kelet Kelet és a Nyugat Nyugat, de mind a kettő éppen elég gondot okoz nekünk...

(A „New York Herald Tribune"-ból)

az eladók szemszögéből

Ritkán múlik el nap anélkül, hogy levélben, telefonon vagy személyesen ne panaszkodnék valaki nekem a bolti eladók rideg, közönyös magatartására. Érdekes, bár egyben természetes is, hogy a panaszttevők minden esetben az érettebb korosztály tagjai, vagyis azok, akiknek még emlékükben él a magánkereskedők nyájas, sőt, sokszor mézesmázos modora. A húsz-harmincévesek sohasem panaszkodnak. Számukra már természetes, hogy eladó és vevő kölcsönösen barátságtalanok egymáshoz, hiszen egyikük egzisztenciája sem függ a másik udvariasságától. Az eladó nem könnyen érti meg, hogy miért kellene neki szívélyesnek és készségesnek lennie, ha a vásárló merev arckifejezéssel és sürgönystílusban közli óhaját. Éppen ily kevéssé érti meg az öntudatos eladó azt is, hogy miért neki kellene kezdeményeznie a szívélyes kapcsolatot, amikor a vásárló energiában sokkal gazdagabb, hiszen ő naponta legfeljebb néhány eladóval kerül szembe, míg az eladó a vásárlók százait fogadja ugyanez idő alatt.

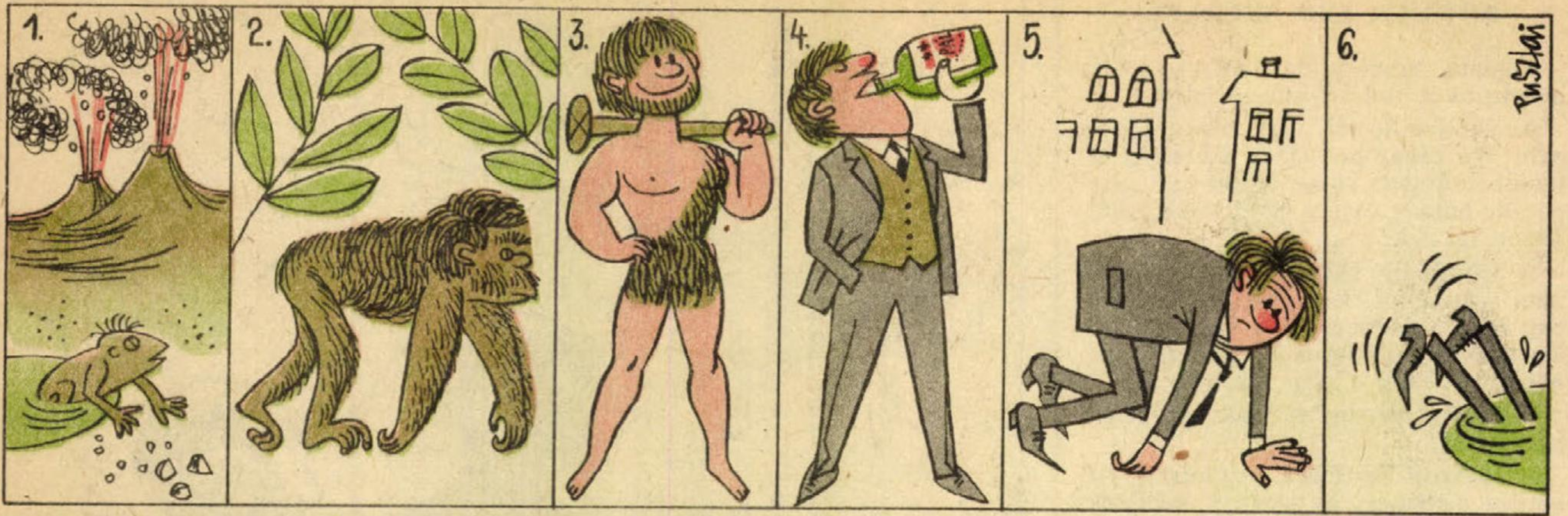
E gondolatok nem tőlem származnak; H. J. bolti eladó hozzám intézett leveléből vettem őket. Azt írja többek között: „Az a baj, hogy a vevők nagy része még mindig valamiféle felsőbbséges érzéssel lép be egy kereskedésbe: az ő zsebében van a pénz, nekünk pedig el kell adnunk a portékát, ha ki akarjuk fizetni a házbérünket vagy meg akarjuk talpaltatni gyermekeink cipőjét. Eszükbe sem jut nekik, hogy az a világ elmúlt, hogy a mi számunkra az áru értékesítése közömbös kérdés, mert nem a saját zsebünkre, hanem az állam hasznára dolgozunk. Régi, szép magyar közmondás, hogy amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten. Ha a vásárlók az üzletben meghittebb légkörre vágynak — ami végeredményben természetes emberi igény —, legyenek barátságosabbak először ők maguk. Beszéljenek az eladókkal nyájasabban, több bizalommal, s bizonyos vagyok benne, hogy akkor a fogadtatás is nyájasabb lesz. A szeretetet nem elég követelni, a szeretetet tanúsítani is kell!"

Tűnődésre ösztönző sorok! Csakugyan: vajon mi, vásárlók megteszünk-e mindent azért, hogy állami üzleteink atmoszférája kedvezőbb legyen? Attól tartok, hogy nem. Szűkszavúak, barátságtalanok, bizalmatlanok vagyunk, ha kedvünkre való portéka nem akad, morogva csapjuk be az ajtót magunk után. Érdemes volna megpróbálnunk a dolgot másképpen. Kedvesebben, derűsebben, s bízvást remélhetjük, hogy viszonzásra fogunk találni, hogy ők is, mi is emberek tudunk maradni a legválságosabb percekben is.

(t.)

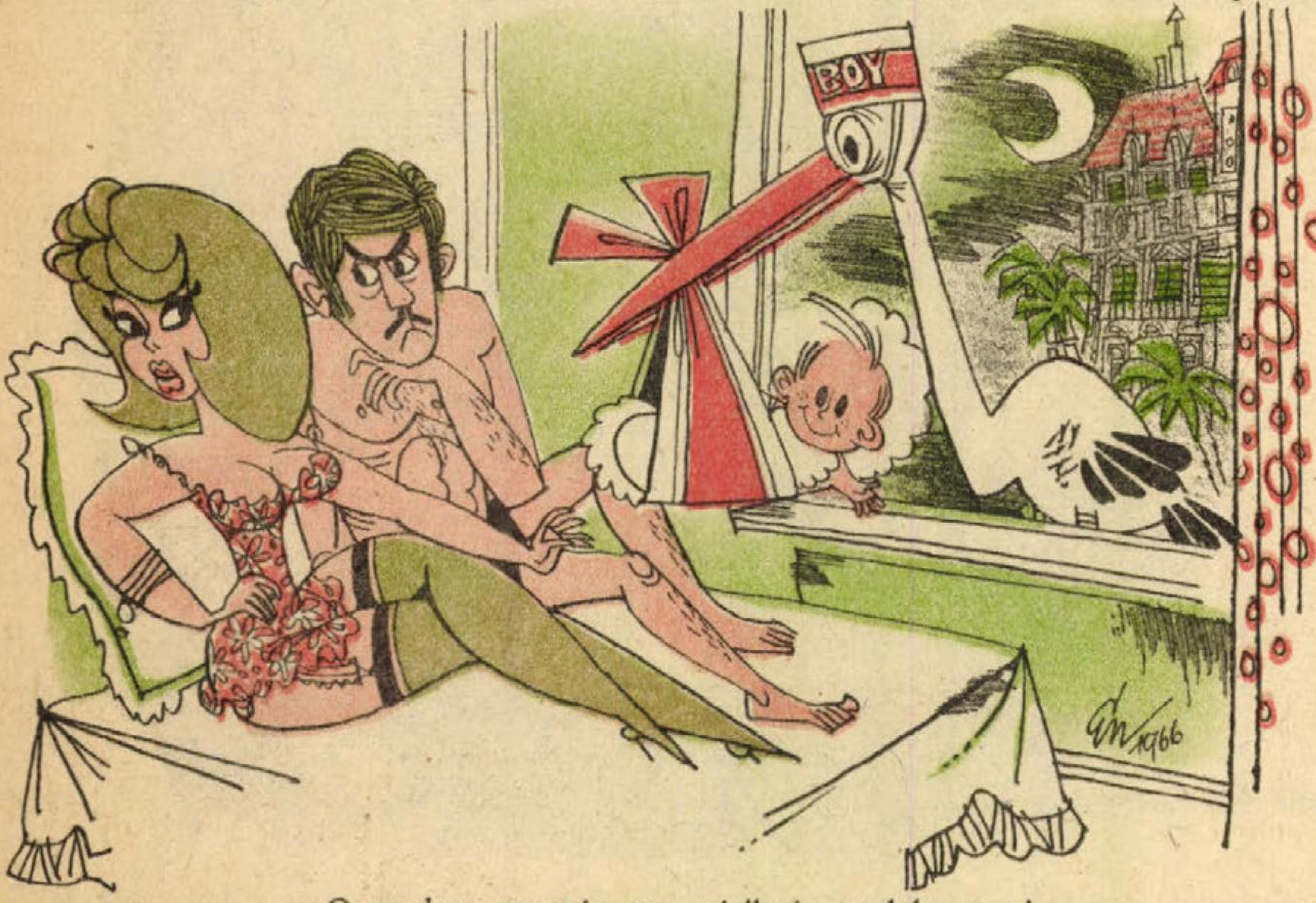
Gyors visszafejlődés

Pusztai Pál rajza



Endrődi István rajza

Kései szállítás



– Oppardon, ezt még egy másik úr rendelte meg!

Megnyílt a Balaton környéki lovasiskola



Szerencsés flótás

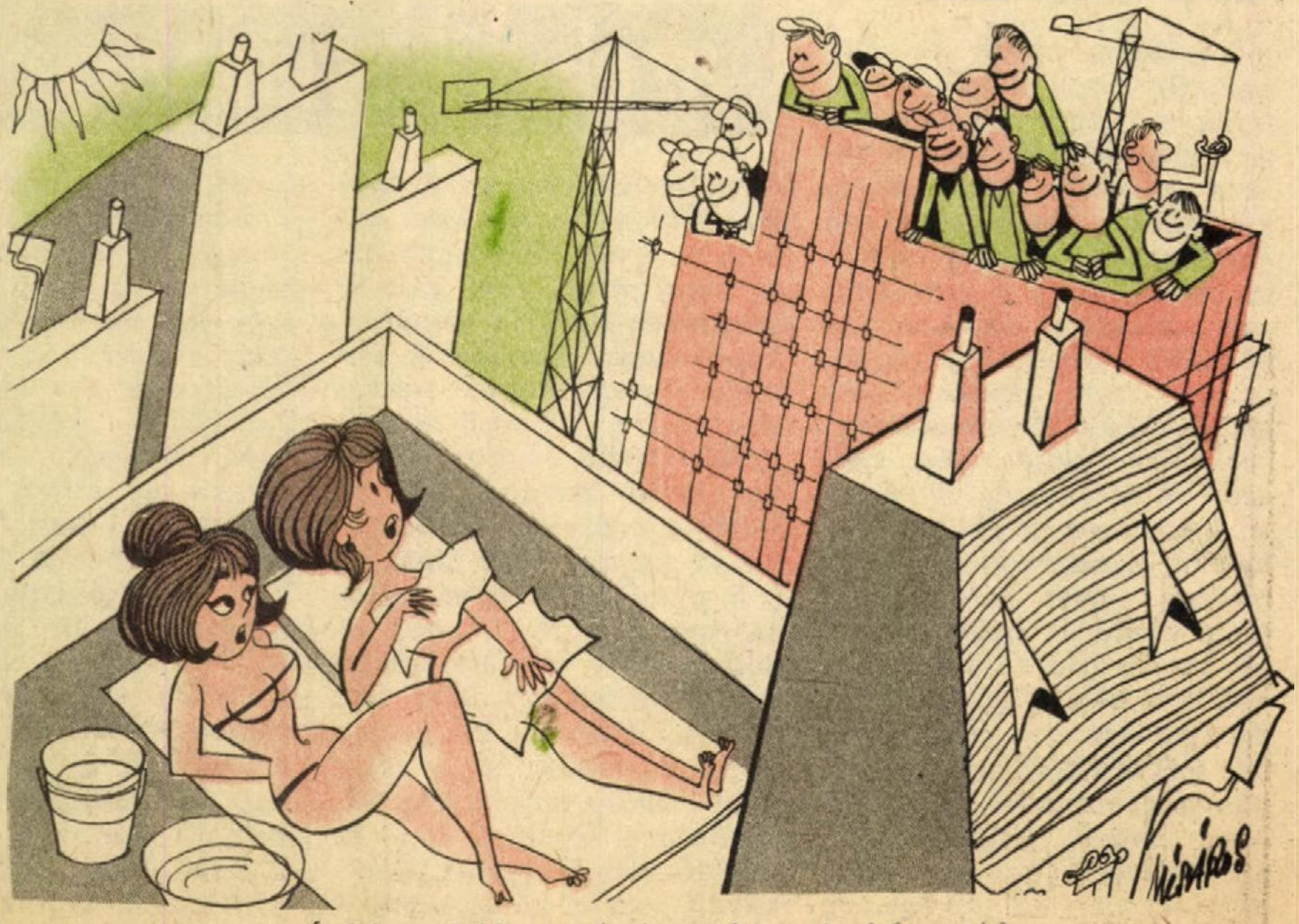
Csalétek



– Nyugodt lehet, elnök elvtárs, ilyen fénykép láttán biztosan visszajönnek a fiatalok a városból! ...

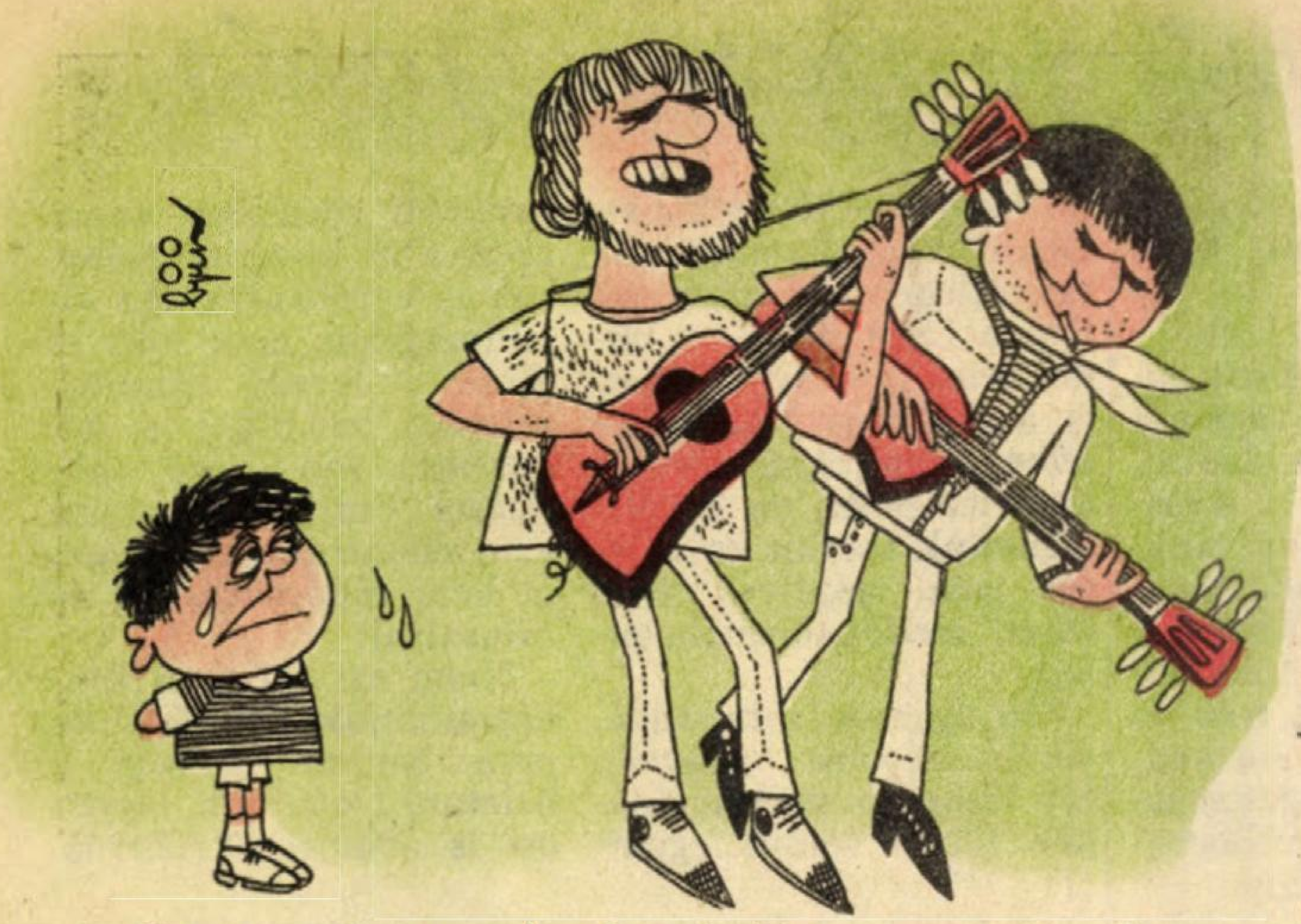
Ösztönző az építőiparban

Mészáros András rajza



– Érdekes, újabban szabad szombaton is dolgoznak?

Bánat



– Istenem, mire nagy leszek, már biztosan nem lesz divat a gitár!...

Unalmas mérkőzés



DIPLOMÁCIA

A XXIII. kerületi Sóhivatal értesítést kapott a központtól, hogy a többi kerülethez hasonlóan, terjesszen elő kitüntetésre és pénzjutalomra három önkéntes árukóstolót. Ugyanis a közelgő országos só-szimpózium alkalmából ki akarnak tüntetni olyan áldozatkész személyeket, akik hosszú évek óta társadalmi munkában ízlelik a sós ételeket.

– Majd bolond leszek kitüntetést adatni nekik – horkant fel a kerületi elnök, amikor az előadó bevitte a levelet. – Tüntessék ki előbb a hivatal dolgozóit. Nálunk még senki sem kapott ilyen elismerést, sem főnök, sem beosztott. Válaszolja meg, hogy nem áll módunkban.

Az előadó rövidesen hozta is a levelet, mely tudatta a központtal, hogy „miután a hivatalban még senkit sem tüntettek ki, nem áll módunkban társadalmi munkást javasolni".

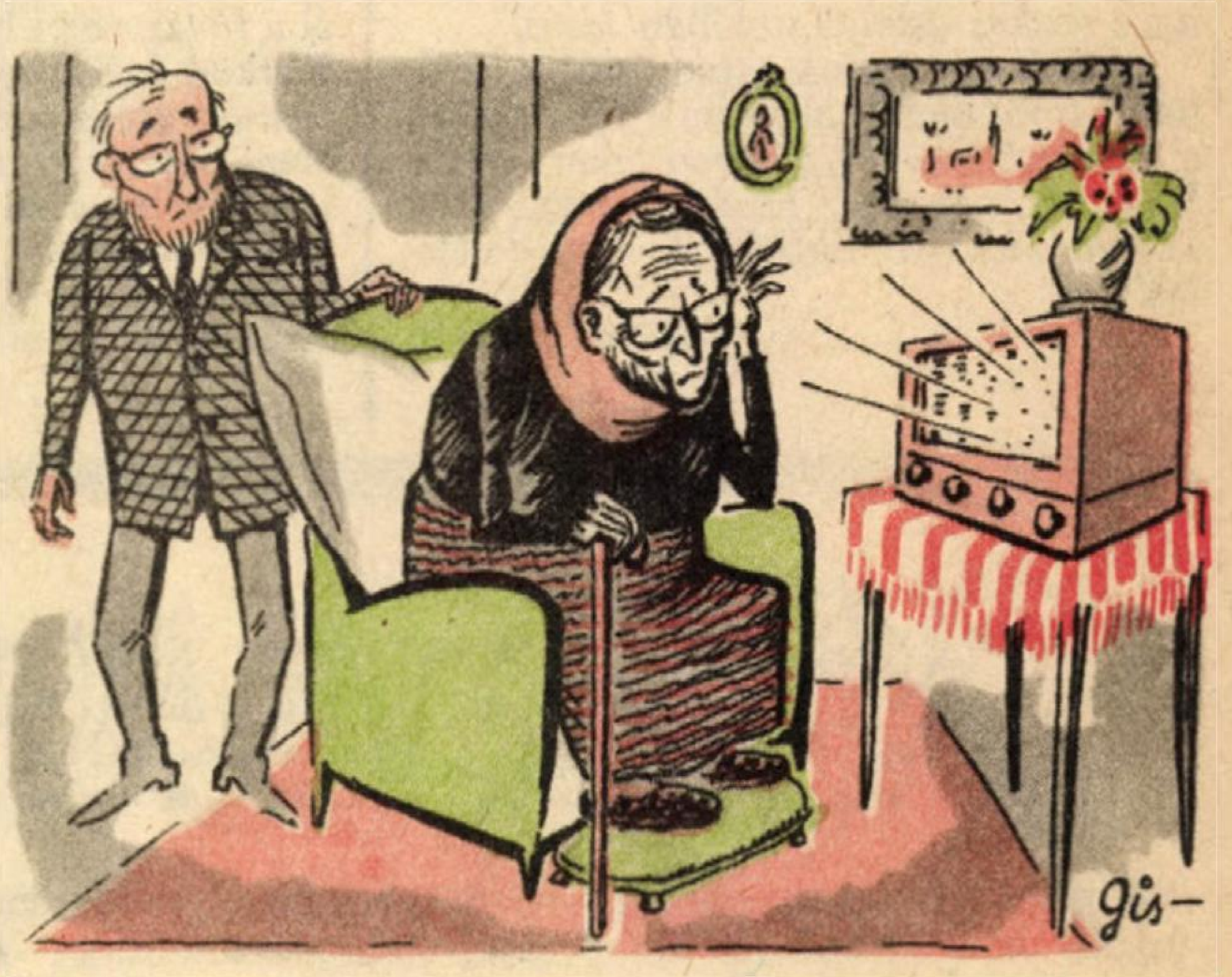
– Maga őrült! – kiáltott fel a főnök. Le akar járatni? Ezt nem így kell! Na, majd én megcsinálom.

S már diktálta is:

„Nagy örömünkre szolgál, hogy fokozódik a társadalmi munkások megbecsülése. Annál is inkább, mert kerületünkben e téren szép eredményekkel büszkélkedhetünk. Ez az önkéntes ételkóstolókkal való rendszeres, alapos foglalkozás eredménye, amiben dolgozóink közül elsősorban Kecske, Mekmek és Czukor kartársak tűntek ki. Kiváló társadalmi munkásaink száma ezért oly nagy, hogy a központ segítsége nélkül nem is tudunk választani közülük. Helyes lenne, ha a központ bizottságot alakítana, mely kollektív munkával állítaná össze a jelöltek névsorát. Amennyiben az idő erre már nem elég, a jövő évi kitüntetéseknél – immár alaposan megfontolt javaslatok alapján – nem három, hanem legalább hat társadalmi munkásunk részesülhet a magas elismerésben."

Földi Iván

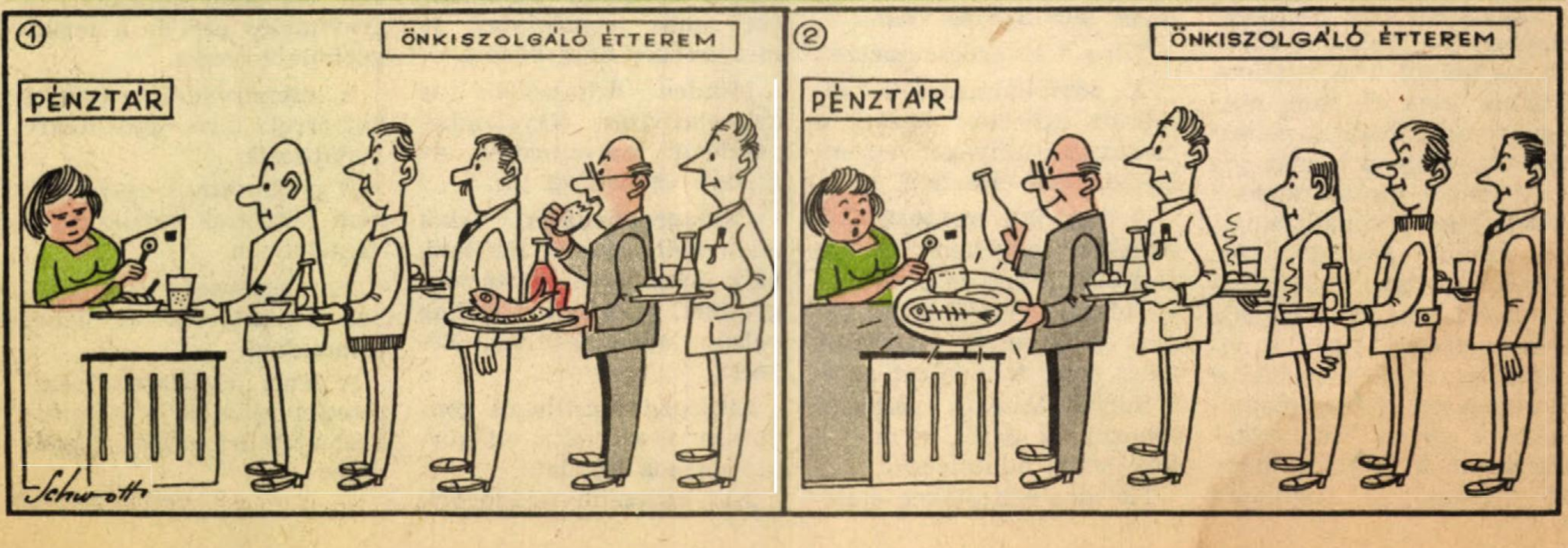
102 éves nénike



– Ha addig élek is, kisfiam, megvárom, amíg befejezik a Szabó-családot.

A türelmetlen

Schwott Lajos rajza



LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE



Amikor megérkeztem Firenzéből, a filmgyárban egy fiatal színésznő ismerősöm megkérdezte: hová érdemes ott elmenni? Megkapta ugyanis a Nemzeti Bank előzetes hetvendolláros devizahozzájárulását, és ő is Firenzébe készült. „Sok szépet láthat ott — válaszoltam —, de az Uffizit semmi esetre se felejtse el megtekinteni." „Ha maga ennyire ajánlja — áradozott —, akkor minden este elmegyek az Uffizibe. Imádok táncolni, és van egy új estélyi ruhám..." A felvételvezető abban a pillanatban elhívta, és én már nem magyarázhattam meg neki, hogy az Uffizi nem lokál, hanem világhírű képtár, ahová este nem lehet bemenni, és oda nem szokás estélyi ruhában járni.

Később egy másik csinos statisztanőnek elmondtam, hogy milyen csacska a barátnője, az Uffiziben akar esténként táncolni. A barátnő legyintett: „Ugyan, kérem! Abból a hetven dollárból!"

Kibédy Ervin

Őszinte beszélgetés

Csak semmi formalitás, kedves tüdő kartárs, üljünk le és gyújtsunk rá... kh... kh... talán egy korty vizet, egy kissé meg vagyunk hűlve, úgy látom. Szóval, kérem. Ön azzal a javaslattal fordult hozzánk, hogy a nyári szabadságát valahol a hegyek között, a Mátrában vagy a Bükkben szeretné eltölteni, friss és könnyű levegőjű vidéken, s hogy erre az egészségének érdekében múlhatatlanul szüksége lenne.

Lelkiismeretesen gondolkoztunk a kérelmén, nem szeretnénk, ha félremagyarázná. Mi úgy gondoljuk, hogy ehhez az útitervhez nem adhatjuk a hozzájárulásunkat, ugyanis nem vagyunk meggyőződve arról, hogy önnek ez feltétlenül az egészségére válnék.

Nézze, kérem, őszintén beszélgetünk. Ön, mint a mi tüdőnk, negyven éve él a fővárosban benzingőz, füstköd és sok egyéb égési termék szennyeződésében. Nem részletezem kémiailag kávéházunk levegőjét, s a magunkba vett dohányfüstök vegyi összetételét, ön ezzel — mint a mi tüdőnk — teljesen tisztában van, mondhatjuk közvetlenebbül, mint mi. Éppen ezért ön — ez természetes is — nem láthatja a dolgokat összefüggéseiben. Ön tiszta levegőt akar lélegezni, de a véleményünk szerint ez a lépés igen veszélyes lépés lehet, esetleg jóvátehetetlen.

Ön ugyanis, mint tüdő, alkalmazkodott negyven éve fennálló viszonyainkhoz. Ön — velünk együtt — kitermelte azokat az ellenanyagokat, melyek a fővárosi levegő leküzdésére alkalmasak. Tiszteletre méltó, megbecsült munkát végzett és végez — ezt nem győzzük hangsúlyozni, és köszönjük. De ön, kedves tüdőnk — ellenmérgekkel van feltöltve, s az ellenanyagok is mérgek! Mi történhet önnel azon a jó levegőn? Felborul az egyensúlya! Az ellenmérgeket nem köti le többé a levegő szennyezettsége, előállhat a katasztrófa: a jó levegő tönkreteszi önt, úgy, amint van, ellenmérgestül, harcra kész tüdőcsúcsaival és hílusaival!



Nem, ezt mi nem kockáztathatjuk! A Balaton, nem bánjuk! Legyen a Balaton! De kérjük, legyen ott is óvatos! Dohányozzék sokat, különösen hajnalban és zivatarok után, mikor a levegő olyan friss, hogy szinte vágni lehet! Akkor szivarozzék erősen! Gondoljon felelősségteljes beosztására! Ne packázzék az egészségünkkel!

Csak a legnagyobb óvatossággal a friss levegőből!

(somogyi)



Mint a napilapokból értesültünk, a Magyar Jogász Szövetség világűrjogi bizottsága a közelmúltban szemináriumot rendezett a világűrjog időszerű kérdéseiről. Az ilyen eszmecserére már csak azért is szükség van, mert a világűrjog még gyermekcipőben jár, holott a világűr jog nélkül üres fogalom. Világűr csak ott van, ahol jog is van. Növeli a nehézségeket, hogy a római jog sem szolgál útmutatással a világűrjogra vonatkozólag, s a későbbi századok sem adtak egyetlen világűrjogrendszert sem a világnak. Nem kétséges, hogy a világűrjogot csak nemzetközi összefogással lehet megalkotni, s éppen ezért kötelességemnek tartom, hogy az űrjogalkotó testületek rendelkezésére bocsássam saját elképzeléseimet és jogszabály-javaslataimat. Tehát:

A világűr azé, aki elképzeli.

Nap- és Hold-fogyatkozásért, protuberanciáért és meteorhullásért senkit sem lehet felelősségre vonni.

Tilos a levegőcsempészet.

A gömbhalmazokba tömörült égitestek között a csillagközi anyagot egyenletesen kell elosztani.

A forgalmi biztonság érdekében egyetlen anyagi test sem érheti el a fénysebességet, s ez alól semmiféle csillagászati szervnek sincs joga felmentést adni.

Súlyos kihágás csillagot lehozni az égről, s már a kísérlet is büntetendő.

Ha más égitesteken élőlényeket fedezünk fel, ne feledkezzünk meg arról, hogy rájuk is vonatkozik a bejelentési kötelezettség és az évi szűrővizsgálaton való kötelező részvétel.

A kozmikus demokrácia elveinek szem előtt tartásával nem szabad különbséget tenni természetes és mesterséges hold között.

Minden űrhajósnak az idő-relativitás figyelembevételével harmincezer év fizetett szabadság jár.

Csillagrobbanásért azok ellen kell eljárást indítani, akik megsértve a tervfegyelmet, felelősek a csillag belső energia-túltermeléséért.

Elöregedett csillagok gondozása a szociális világűrbizottságok feladata.

Aki hosszabb világűrbeli tartózkodás következtében elveszíti földi állampolgárságát, kérheti visszahonosítását.

Mivel a világegyetem határtalan, vámhatárok sincsenek.

Minden égitestnek joga van szabadon választani a gravitációs erő és a téridő görbülete között.

A csendrendelet csak a légkörrel bíró égitestekre vonatkozik.

A párhuzamos egyenesek nem kötelesek találkozni a végtelenben.

A világ végét csak egyhangú határozattal lehet kimondani.

A fenti javaslatokat szeretettel ajánlom a nemzetközi világűrjogászok figyelmébe.

Feleki László



(Játszódik a Timsó- és Robbanómotorgyár balaton-alsói üdülőjében. A Kovács-házaspár előző este érkezett, most a madárfüttyös, napsütéses teraszon reggeliznek.)

KOVÁCS *(nyújtózkodik és nagyot harap a vajas zsemlébe)*: Végre! Egész évben eleget dolgoztam. Igazán rám fér egy kis pihenés.

KOVÁCSNÉ: Úgy van, Béla. Most két hétig nem gondolsz a munkahelyedre, csak sütkérezel, úszol és nagyokat alszol. Megesküdtél rá, igaz? Vannak emberek, akik képtelenek önfeledten átadni magukat a pihenésnek, holott a szervezetnek szüksége van a teljes kikapcsolódásra. Így aztán két hét után frissen, jókedvűen folytathatjuk a munkát. Na, gyere, Béla, ússzunk egyet! Nézd, milyen smaragdzöld a víz! És milyen gyönyörűek a Balaton partján a gesztenyefák levelei.

KOVÁCS *(töprengve)*: Jó, hogy szólsz! Vajon elküldték a Kelecsényi-levelet a bitumen-ügyben Pécelre?!

KOVÁCSNÉ *(dühösen)*: Béla! Megesküdtél!

KOVÁCS: Szívecském, ha emiatt nem kapunk kékacél alátétet, akkor a Hengergyár lemondja a szombathelyi megrendelést.

KOVÁCSNÉ *(mélyet sóhajt, és erőt gyűjt)*: Béla! Gyere, ússzunk egyet, aztán kifekszünk a napra. Egészen fehér vagy.

KOVÁCS *(homlokára csap)*: No, nézz oda! Jó, hogy említetted. Vajon Somkúti, a művezető, átszólt Debreczeni Macának, hogy fehérre fessék a motorházakat, mert a dán üzletfél ehhez ragaszkodik?

KOVÁCSNÉ *(komoran, mosolyogva)*: Egész biztos, hogy Debreczeni Maca mindent tud. Azt hiszed, ha két hétre kiteszed a lábad, megáll az élet a gyárban? *(Hízelegve:)* Mackókám, gyere a vízbe! Holnap pedig hajóval átmegyünk Badacsonyba. Finom lesz?

KOVÁCS *(homlokát ráncolja)*: Hányadika van holnap?

KOVÁCSNÉ: Tizenhetedike.

KOVÁCS: Akkor nem mehetek Badacsonyba. El kell készítenem az első negyedévben felhasznált bakelit részletes kimutatását. Aztán expressz továbbítom a gyárba.

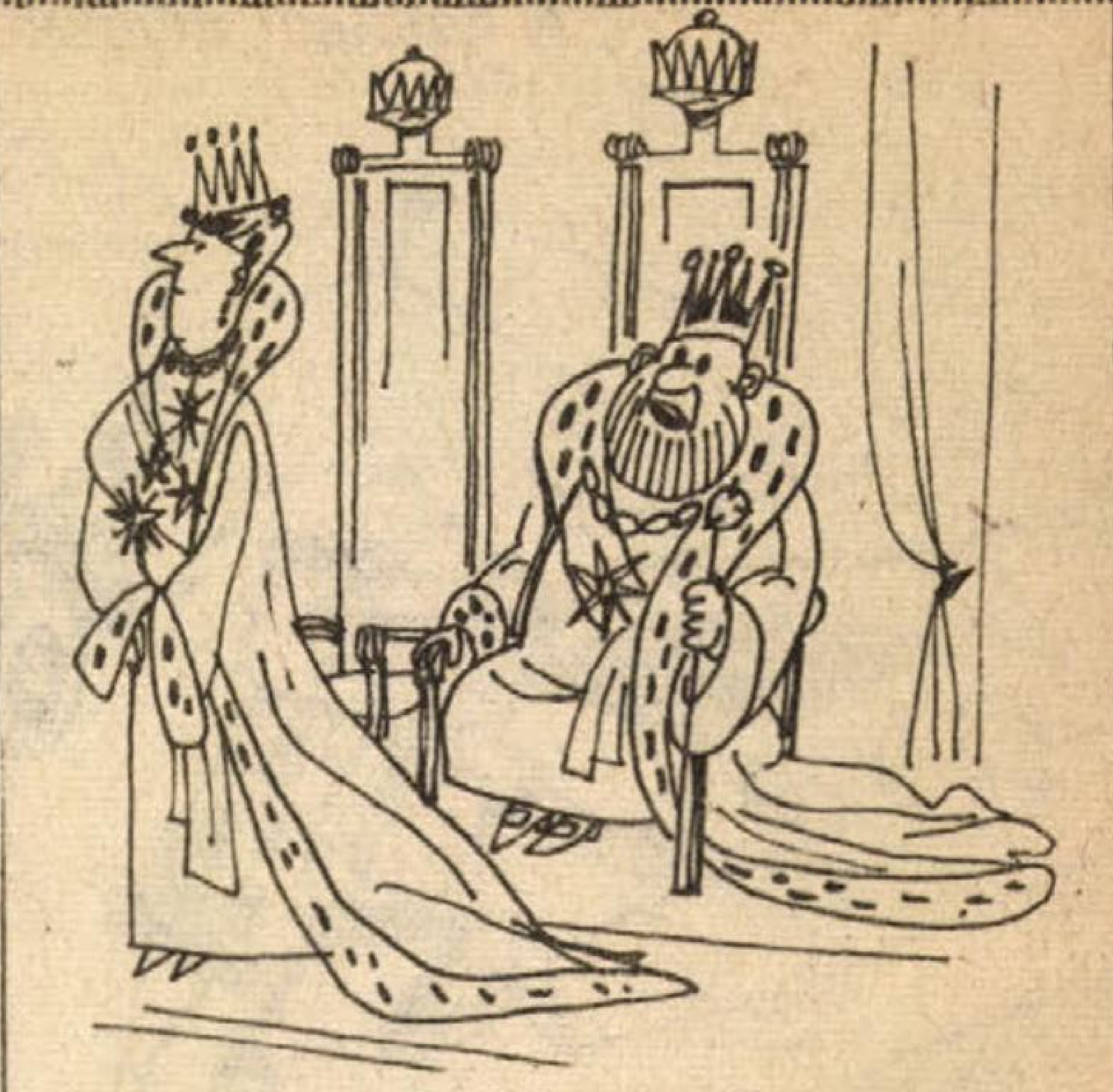
KOVÁCSNÉ *(magából kikelve)*: Hát én ezt nem bírom tovább! Érted!? Azonnal csomagolok, és a következő vonattal megyek vissza Pestre!

KOVÁCS *(szelíden)*: Jó, fiacskám! De ha már úgyis Pesten vagy, szólj be a gyárba, hogy ne felejtsék elküldeni a srófok ügyében írt Dobránszky-féle levelet Balassagyarmatra . . .

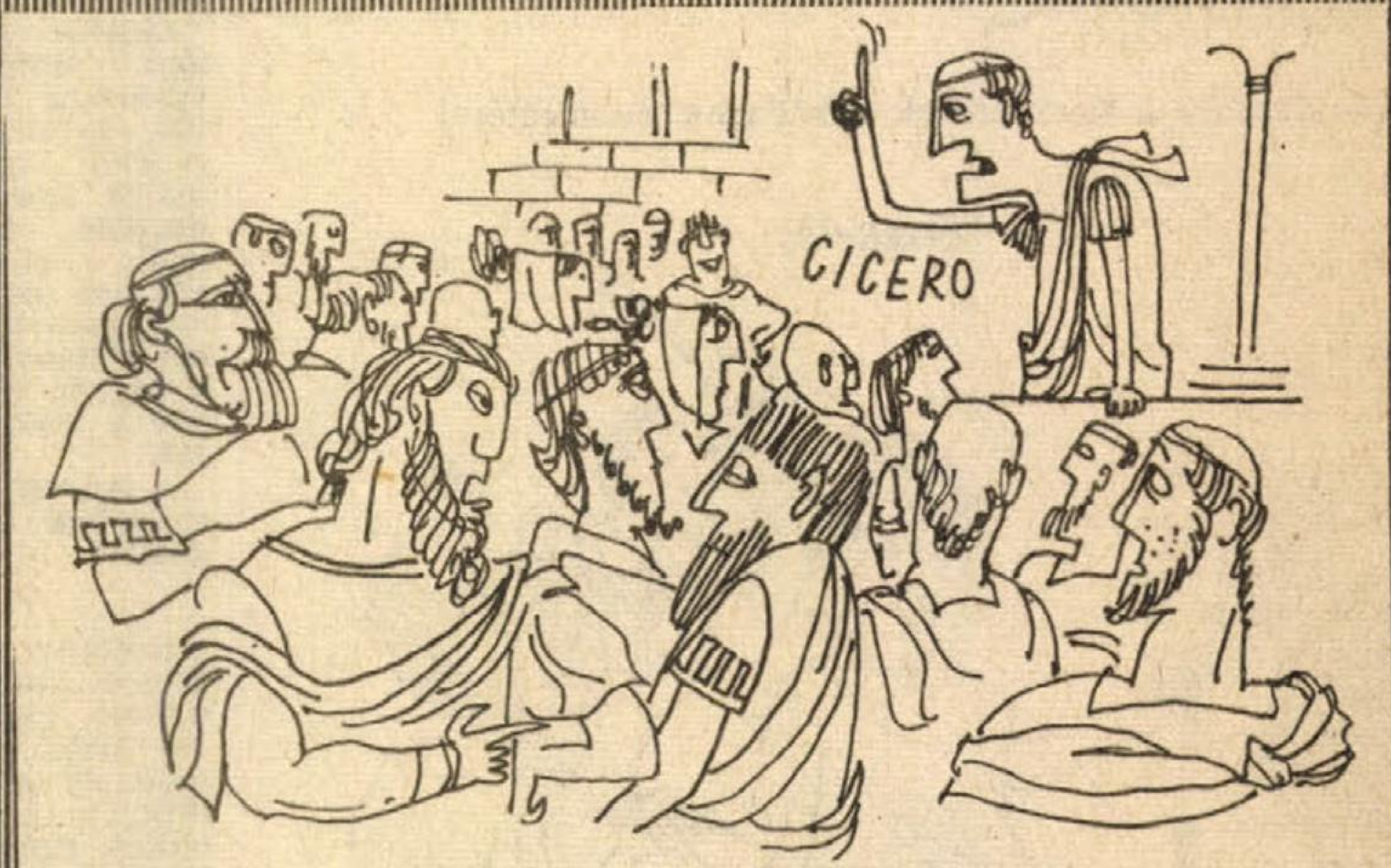
Galambos Szilveszter

MODERN NYELVŰ TÖRTÉNELEM

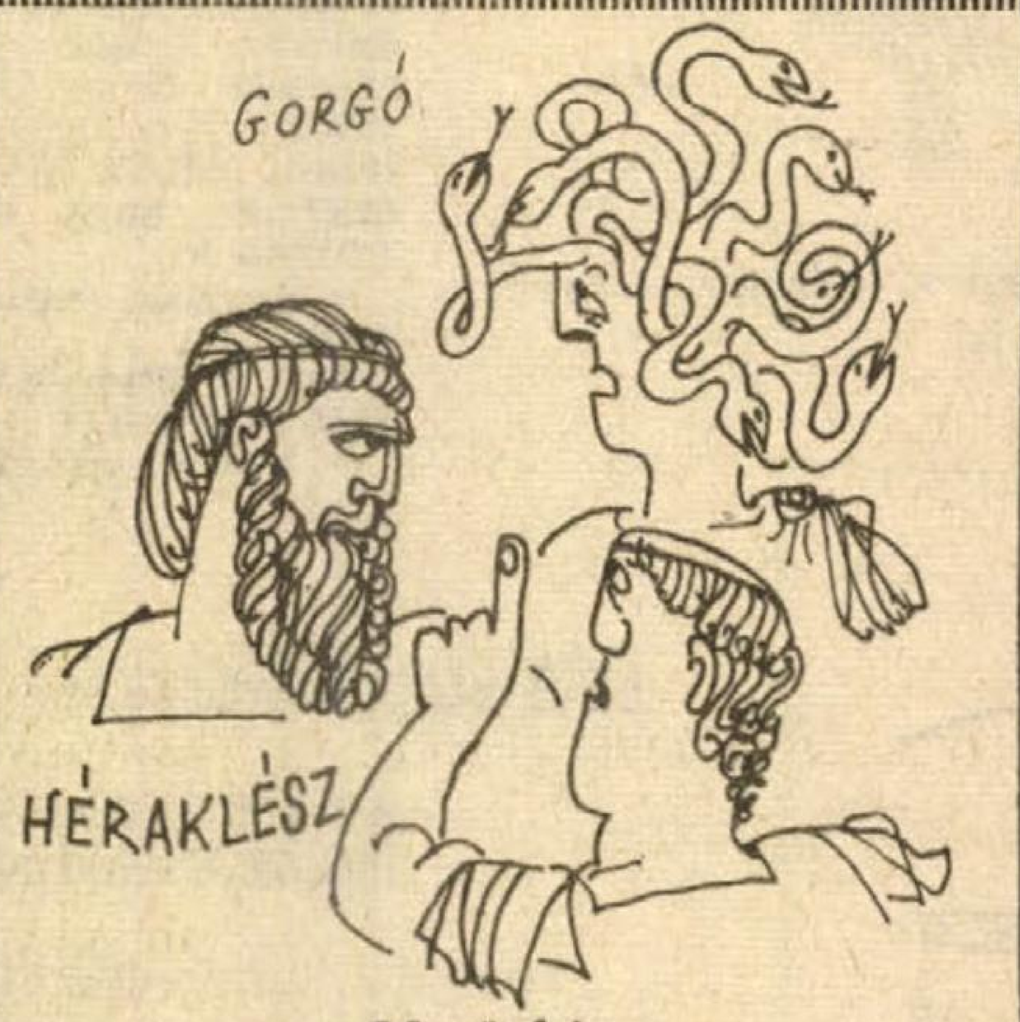
Vasvári Anna rajzai



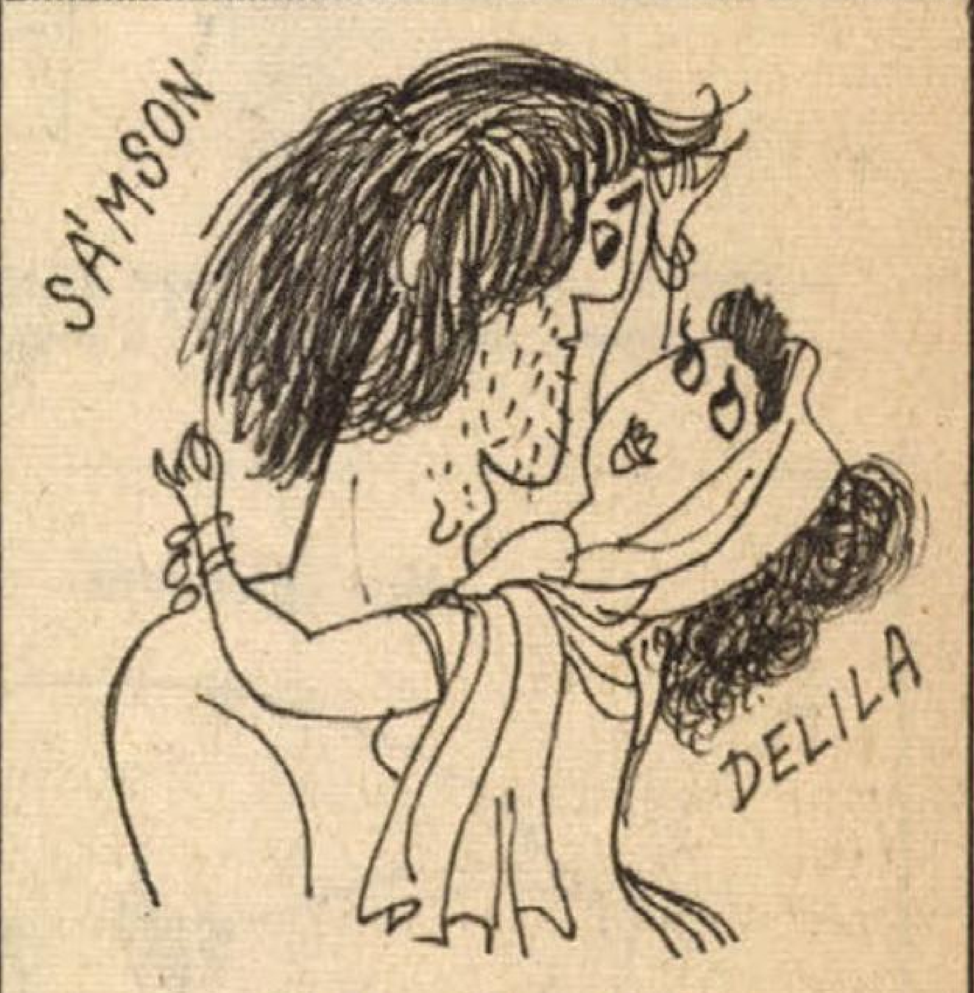
– Na, dobd le magad! . . .



– Csak nyomja a szöveget . . .



– Menő fej . . .

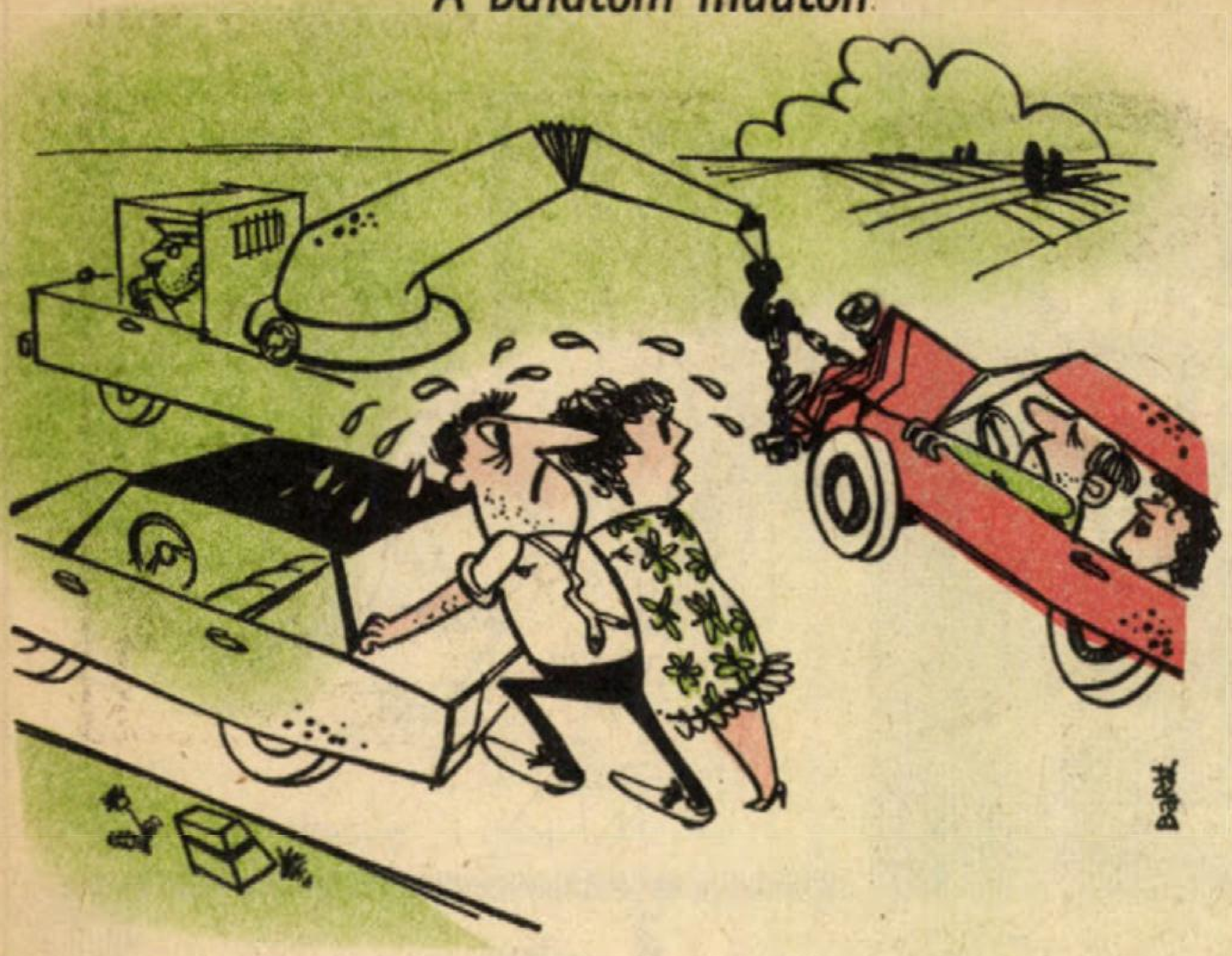


– Kicsit sok a tollad . . .



– Jó a szerelésem?

A balatoni műúton



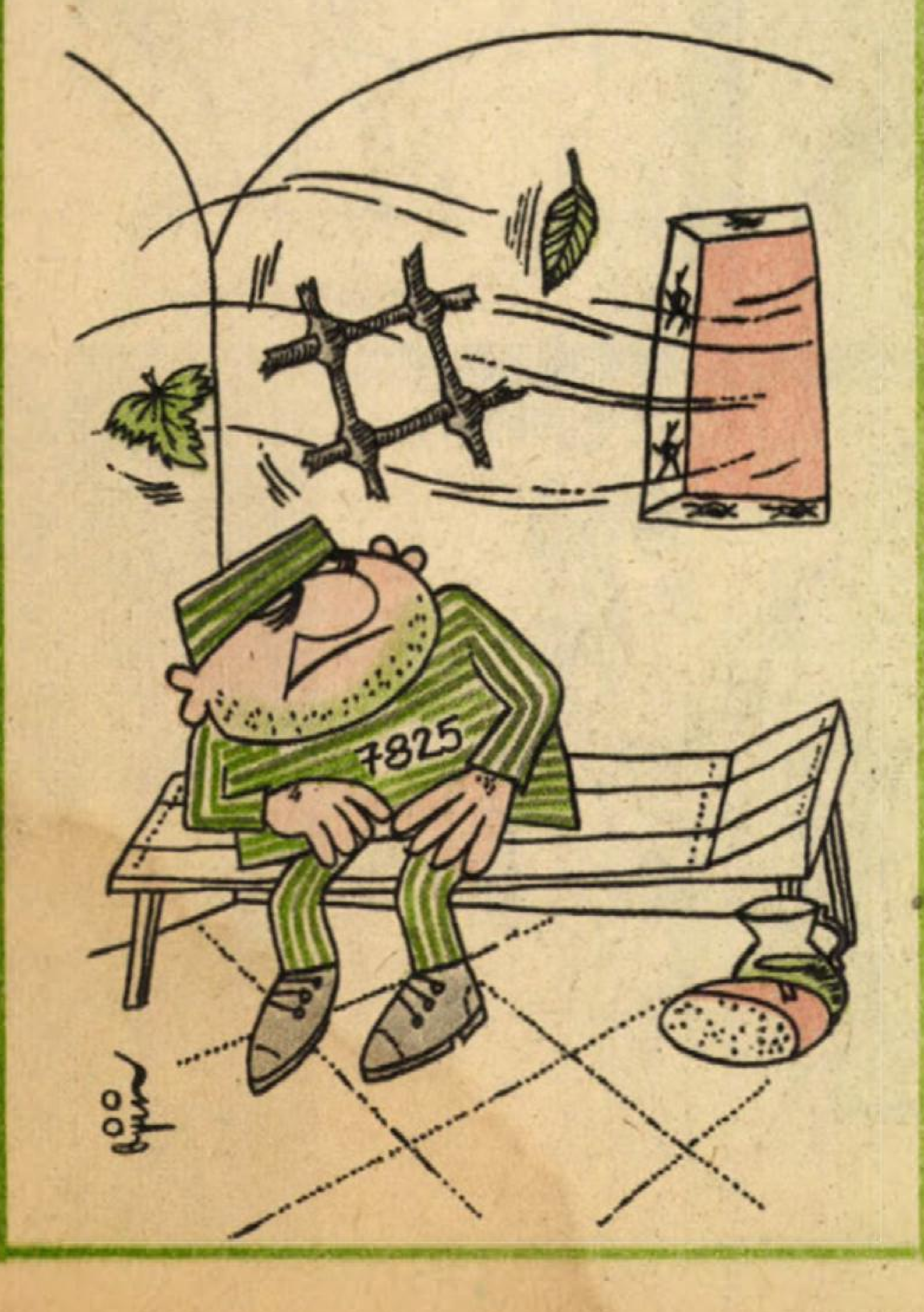
– Ezeknek a Kovácséknak miből telik autómentőre?...

Értékelés



– Igazán nem csodálom, hogy díjat nyert a fodrászversenyen.
– Az semmi, de lehetett látni a tévében is!

Mai építkezés



Pesti apróságok

Hanyag barátom naptárt akart vásárolni. Júniusban. Bement az Ápiszhoz, kiválasztott egy díszes darabot, és megkérdezte az árát.

— Hét forint — hangzott a válasz.

Az eladó hozzátette:

— Az előrehaladott idényre való tekintettel ötven százalékkal leszállítottuk az árát.

A barátom így is drágának találta. Elvégre csak hat havi szolgálatra akarta megvenni a naptárt.

— Drága — mondotta fejcsóválva. — Majd eljövök érte november végén.

•

Kedves fiatal mama mesélte:

Először vittem el ötéves fiamat moziba. Természetesen vasárnap délelőtt és korához illő műsort választottam. A gyerek izgatottan sürgetett, mégis elkéstünk. Mire odaérkeztünk, már futott a híradó. Sötét nézőtérre léptünk be, követve egy másik ifjú anyát két gyerekkel. A jegyszedőnő kis villanylámpájával ezeknek a jegyét világította meg, amikor a kisfiam riadtan megszólalt:

— Anyu! A néni nézi, hogy a gyerekek megmosták-e a kezüket!

•

Ismerős üzletvezető szolgált ki a divatüzletben. Pulóvert kerestem. Egyik sem tetszett.

— Majd mutatok valamit — szólt és néhány pillanatra eltűnt, majd megjelent egy sötétkék pulóverrel.

— Import — mondta jelentőségteljesen.

Megsimogatta tekintetével az árut. Magam is tisztelettel csodáltam. Rangot jelent ez a kis szócska, hogy „import". Messziről jött az illető, világot látott, talán a tengerentúlról érkezett, hogy végül is nálam kössön ki.

— Honnan hozták? — kérdeztem.

Az üzletvezető cinkos mosollyal felelte:

— Vidéki raktárunkból.

(stella)

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

„Stefánia" című cikkükre válaszolva közöljük, hogy a cukrászsütemények gyors kiszáradása a szakszerűtlen kezelés következménye. Ahol az eladó gondosan kezeli a hűtőpultot, ott a sütemények belső nedvességtartalma huzamosan megmarad, a kiszáradás elkerülhető. Figyelmeztettük a vendéglátó vállalatokat: a jövőben több gondot fordítsanak az árukezelésre, hogy a hasonló panaszoknak elejét vegyék.

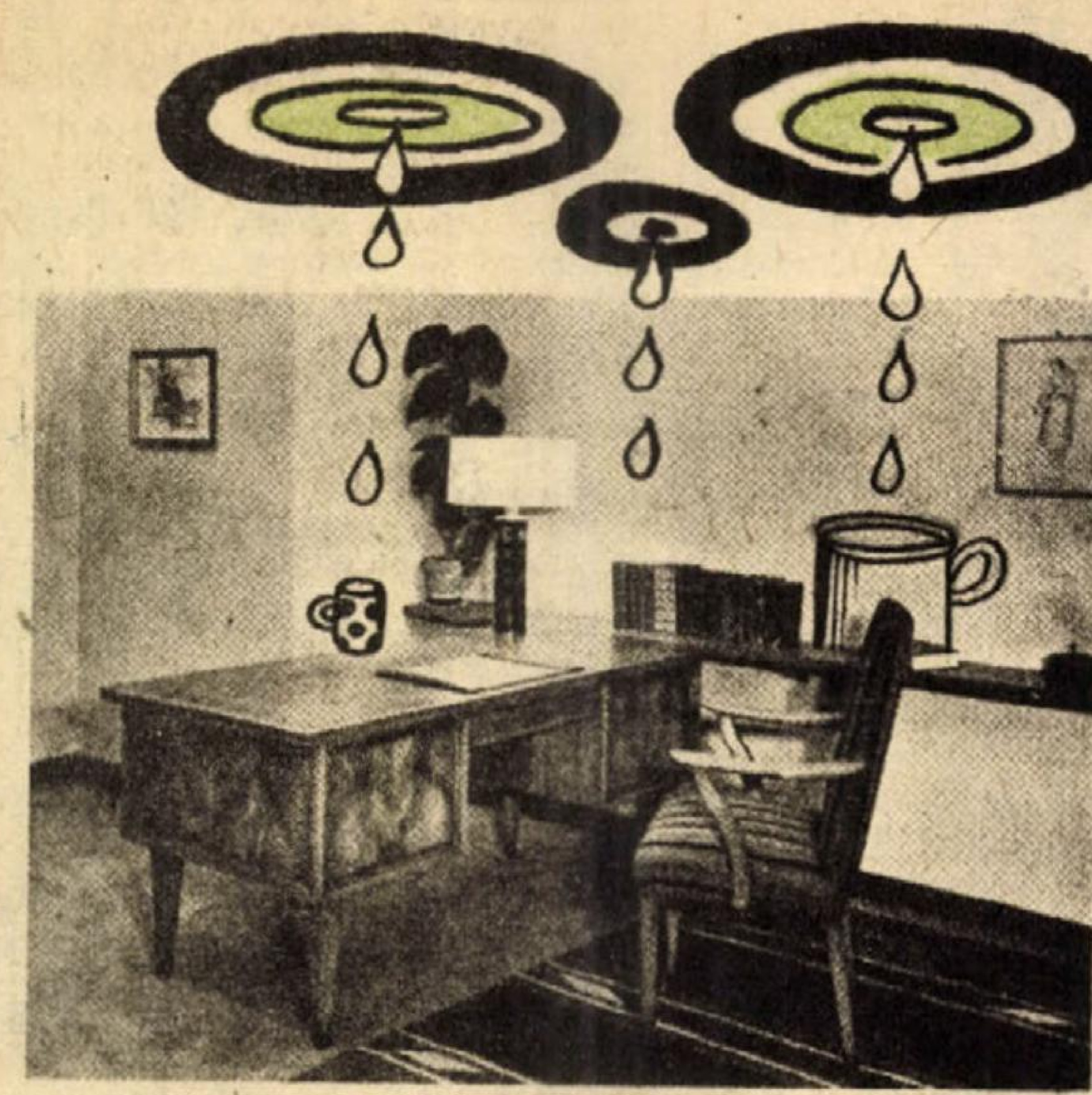
Dr. Langer Lajos
főoszt.-vez.-h.
Belker. Min.

„Tiszta ügyintézés" című cikkükben joggal kifogásolták, hogy az ablaktisztításért járó díjat postán fizettettük be ügyfeleinkkel. Június 1-től már a munkát elvégző dolgozó veszi át a pénzt a helyszínen.

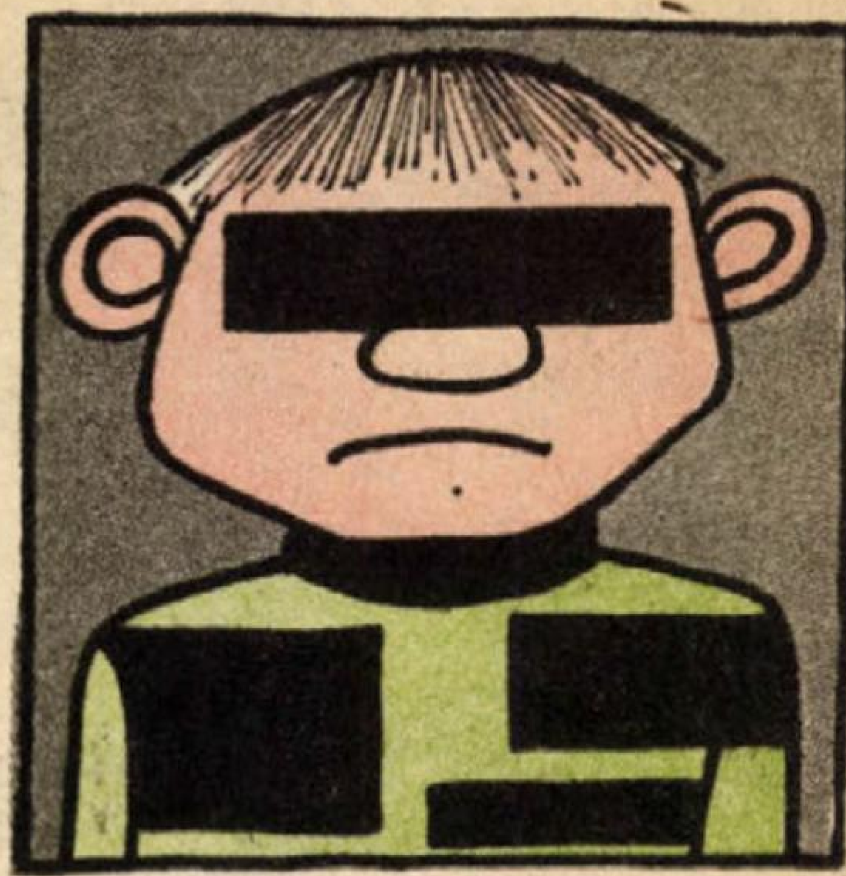
Takarító Ktsz
Budapest

Fülöp György rajzai

op-art a divat



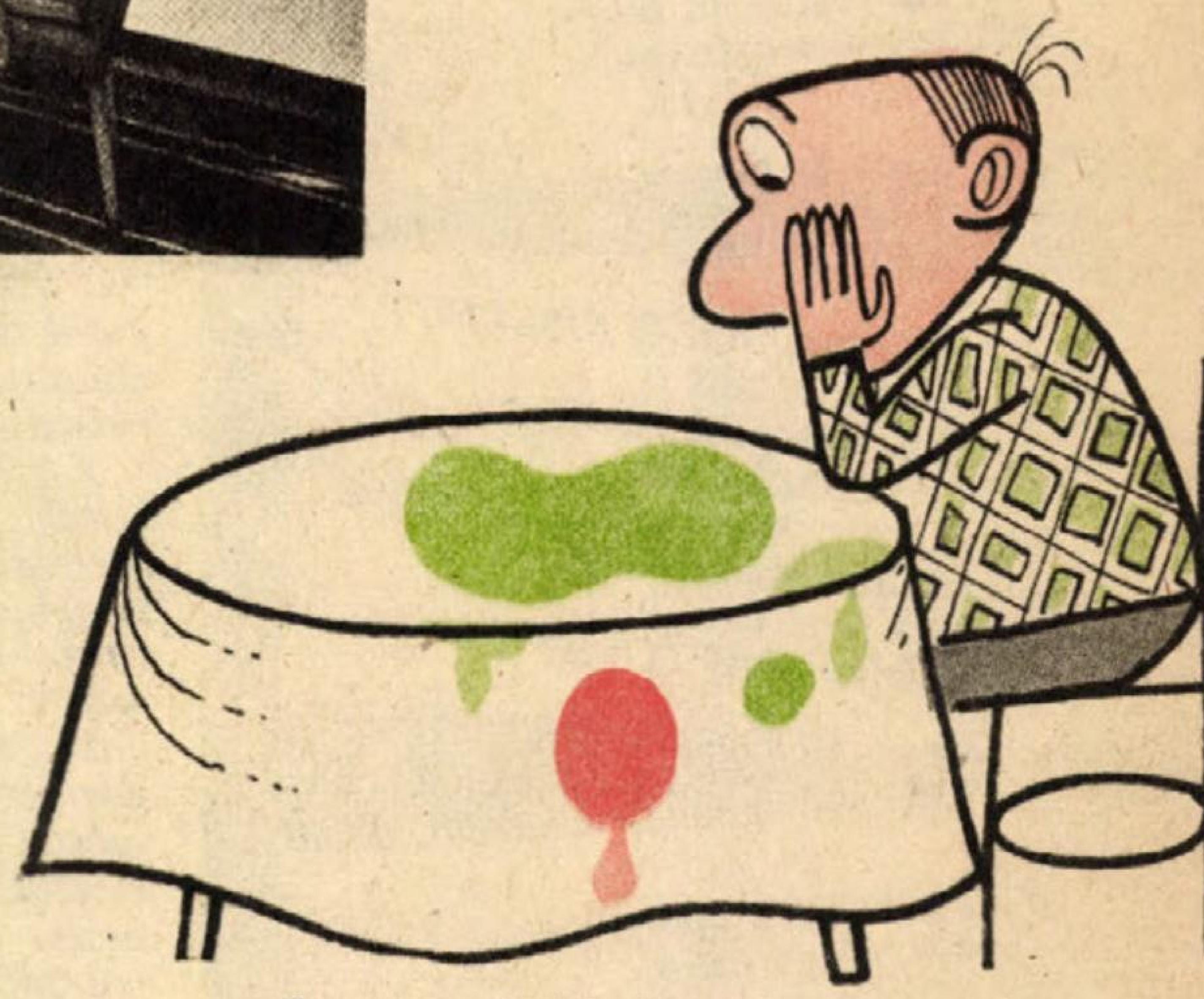
Op-art plafon



Op-art fiatalkorú



Op-art feketéspohár



Op-art vendéglői abrosz

PESTI TUDÓSITÓNKTÓL...

Egy tudományos hír emlékezteti a világot arra, hogy Bikini nemcsak parányi női fürdőruhát jelent, hanem egy csendes-óceáni szigetcsoportot is, amelynek térségében húsz évvel ezelőtt az amerikaiak atombombakísérleteket végeztek. Lehetséges, hogy a hagyományos fürdőruhát ekkor szakította két részre a robbanás?

*

Olvastam, hogy nyugaton kilométerszámláló gyerekkocsikat hoztak forgalomba. Ez helyes, de sebességmérő nem lesz a gyerekkocsikon? Akkor honnan tudja a gyerek, hogy a mamája milyen sebességgel tolja őt?

*

Szerény képességű író találkozik egy ismerősével. Az ismerős megkérdezi:

— Hova mégy?

— Író-olvasó találkozóra!

Az ismerős elismerően bólint:

— Nem is tudtam, hogy szoktál olvasni!

f. l.

Felkészülés a campingre

Mészáros András rajza



APRÓHIRDETÉSEK DALBAN ELBESZÉLVE

HA AKADNA olyan szende
lány, ki *nyári délután*
velem kék ibolyát szedne,
megmutatnám (de legfeljebb
tizenöt éves lehet!)
a maga nemében teljes
bélyeggyűjteményemet.

KERESEK DOLGOZÓ KISLÁNYT,
aki háromig se tud
számolni, és tapsol inkább,
mikor a karomba fut.
„*Egy, két, há*": ez kicsit hülye,
de mondhat félszavakat
is, kinek fehérneműje
s teste-lelke „PATYOLAT".

„AKI MEGÉRT" jeligére
vágyódom egy fiúra.
Egy bájos mosolyt megér e
tüskés, bolond figura!

NAGYHERCEGNŐNEK, MONACO.
Ne számítson rám, fenség,
számomra kegyed untató
feudális jelenség.
Kopjon tehát le énrólam,
mert a körúti Böske
az esetem, aki olyan
szájaska és bögyöske.

DANTE, MILTON, Goethe, Schiller
úgy lehet, részegesek
voltak – ám nekem nem is kell
innom, hogy költő legyek.
Gyere vissza! Mert sokat ér
a bor, de lásd, hogy neked
ki vagyok én: *féldecinél*
is különb a te szemed.

KICSIT MEGRÁZOM MAGAM, de
negyven körüli, molett
hölggyel együtt ez szebb lenne
– összerázkódnánk – s lehet,
hogy a szívünk megtalálja
egymást, s ha lába formás,
úgy házasság sincs kizárva.
A jeligém: „SZOMORKÁS".

Radó György

A CSODA

Pénteken úgy fél egy tájban csoda történt a Bővlimpex számlázási osztályán. Prozsnyai bácsi, a halk szavú, nyugdíjazás előtt álló Prozsnyai bácsi, visszafeleselt a fölöttesének, Géz Gézának. Szó szerint azt mondta, hogy ő nem süket, és Géz Géza ne ordítson vele, mint egy sakál. Ami pedig a nézeteltérésük okát illeti, ő nagyon szívesen elmagyarázza a kartársnak, hogy miért nincsen igaza, de ehhez sajnos előbb a számlázás alapelemeit kell elsajátítani. Már mint Géz Gézának...

Géz Géza annyira meghökkent, hogy csupán hápogni tudott. Azt mondta, hogy erre majd még visszatér, de elment, és nem tért vissza.

A szobatársak gratuláltak a hősnek, bár biztosra vették, hogy hirtelen meghibbant az öreg. Prozsnyai bácsi ezután rászólt a csini Gizikére, ne lakkozza a körmeit. Részint azért, mert munkaidő van, részint pedig azért, mert elviselhetetlenül bebüdösíti vele a szűk helyiséget.

Prozsnyai bácsi az ebédlőben is felhívta magára a közfigyelmet. Kétszer visszaküldte a levest, először, mert hideg volt, másodszor viszont azon a címen, mert talált benne egy legyet és két hajszálat.

Délután termelési értekezlet volt. Prozsnyai bácsi, aki tizenhét esztendeje van státuszban a Bővlimpexnél, most először szólalt fel. Évekre visszamenőleg elsorolta, hogy milyen hiányosságokat tapasztalt a vállalat tevékenységében, s végül erősen megbírálta a vezetőket, akik, élükön az igazgatóval, személy szerint felelősek a hibákért. Kitért a dolgozók laza munkafegyelmére is, nem kímélve legközelebbi kollégáit sem. Miközben szűzbeszédét tartotta, szemei lázasan csillogtak.

Az emberek hápogtak és hüledeztek. A szakszervezeti bizottság humánus titkára pedig egy cédulát küldött fel az elnökségnek, amelyen csak ennyi állt: „Frontátvonulás van!"

Nem akarta, hogy szegény Prozsnyai bácsinak maradandó kellemetlenségei legyenek majd a pillanatnyi elmezavara miatt.

El kell ismerni, hogy a többiek is elég szépen viselkedtek. Az igazgató nyájasan megköszönte a sok tekintetben építő bírálatot,



és megígérte, hogy a pozitív részekre, ha aktuális lesz, felhívja majd az illetékesek figyelmét. A kollégák sem estek neki a termelési értekezlet végén, hogy miért mártotta be őket, mert a nyúlszívű és udvarias könyvelőtől olyan bizarr volt mindez, mint valami rossz álom.

S csakugyan, másnap reggel, amikor Prozsnyai bácsi a megszokott pontossággal leült íróasztalához, a szemeiben immár nyoma se volt a lázas csillogásnak, és ismét ugyanúgy fát lehetett vágni a hátán, mint a vállalatnál eltöltött tizenhét esztendeje alatt bármikor.

A kollégák tapintatosak voltak, csak Gizike kérdezte meg tőle körömlakkozás közben:

– Mi ütött magába tegnap, Prozsnyai bácsi, hogy úgy kiverte a huppot!

Az öreg szomorúszelíden elmosolyodott:

– Hát igen, némi magyarázattal tartozom. Nos, az történt, hogy tegnap délben felhívtam a lottót, és megtudtam, hogy öt találatom van.

– Micsodaaa!! És ma mégis bejött!?

– Igen, tudniillik este otthon kiderült, hogy az asszony elfelejtette bedobni a szelvényeket...

Dalmáth Ferenc

TANÚ ÁLARCBAN



Álarcos banditákról már hallottunk, de álarcos tanúkról ritkábban. Pedig Amerikában banditának lenni nem olyan veszélyes, mint tanúnak. A bandita elmenekülhet, de a terhelő tanút előbb-utóbb elteszik láb alól. A „New York Herald Tribune"-ban látható fenti ismeretlen Tanú álarcban jelent meg egy philadelphiai bíróság előtt, hogy kábítószer-csempészéssel kapcsolatban vallomást tegyen. Aki ránéz erre a képre, joggal mondhatja: szép kis közbiztonság.

KLASSZIKUS NYUGALOM



– Sose törődj vele! Kétezer év múlva úgyis megragasztják!
(„Krokodil", Moszkva)

SZÁLLODAI TÖRTÉNET



– A pasa gazdag borravalót adott...
(„Le Rire", Párizs)

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Mit néznek legszívesebben a tévében?

Mazsolát és az újságíró-kerekasztalt. Tudniillik imádom a mesét.

D. F.

Magyar győzelemmel végződő sportközvetítéseket. Sajnos, a tévé helytelen műsorpolitikája következtében nemegyszer vereséget látunk.

F. L.

A házasságról szóló ankétokat. Hálás műsor: sok fiatalembernek elveszi a kedvét a nősüléstől.

F. Gy.

A színdarab-kommentátort, aki előre elmondja nekem a darab tartalmát, és ezáltal megkímél minden izgalomtól.

(f—p)

Csak rádióm van. Esténként odahaza azt nézem.

G. Sz.

A „Várható időjárás"-t, mert változatos, mindig aktuális és előre mutató.

K. A.

Azt, amit a feleségem, a fiam, az anyám, az apám és az anyósom. Nem tehetek mást...

M. Gy.

A Foxi Maxit. Az tetszik legjobban benne, hogy ez a kutya olyan mélyen emberi.

P. L.

Azt, amikor Kossuth-díjas egyetemi tanárok abban vetélkednek, ki tud tovább egyensúlyozni egy tojást az orrán?

R. B.

A mesét. Ugyanis ekkor hiányoznak a gyerekek, és zavartanul lehet tévét nézni.

S. A.

Az elzáró gombját.

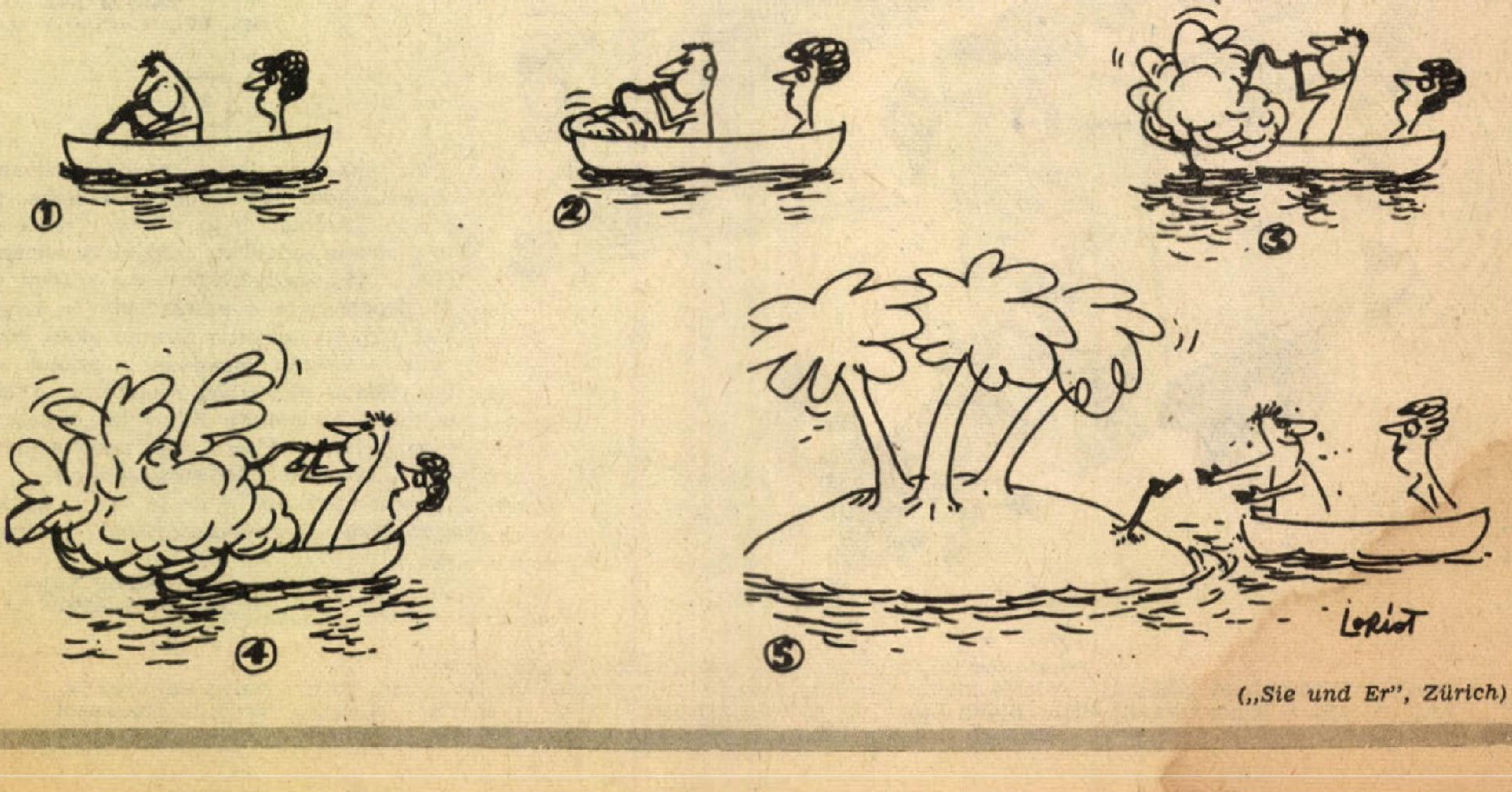
S. P.

Amint a Gelka szerelője dolgozik benne.

(t.)

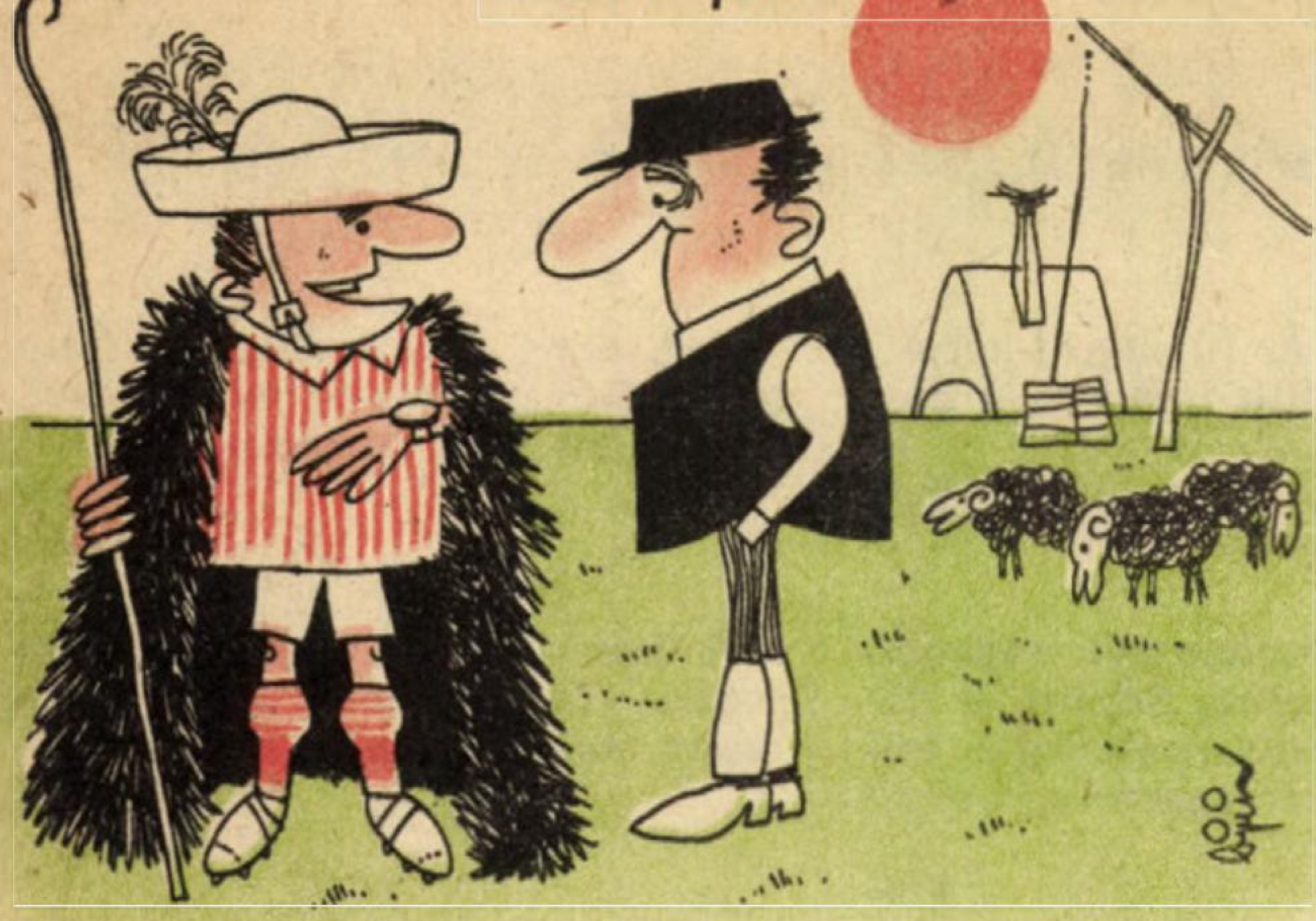
Import Humor

TECHNIKAI ÚJDONSÁG



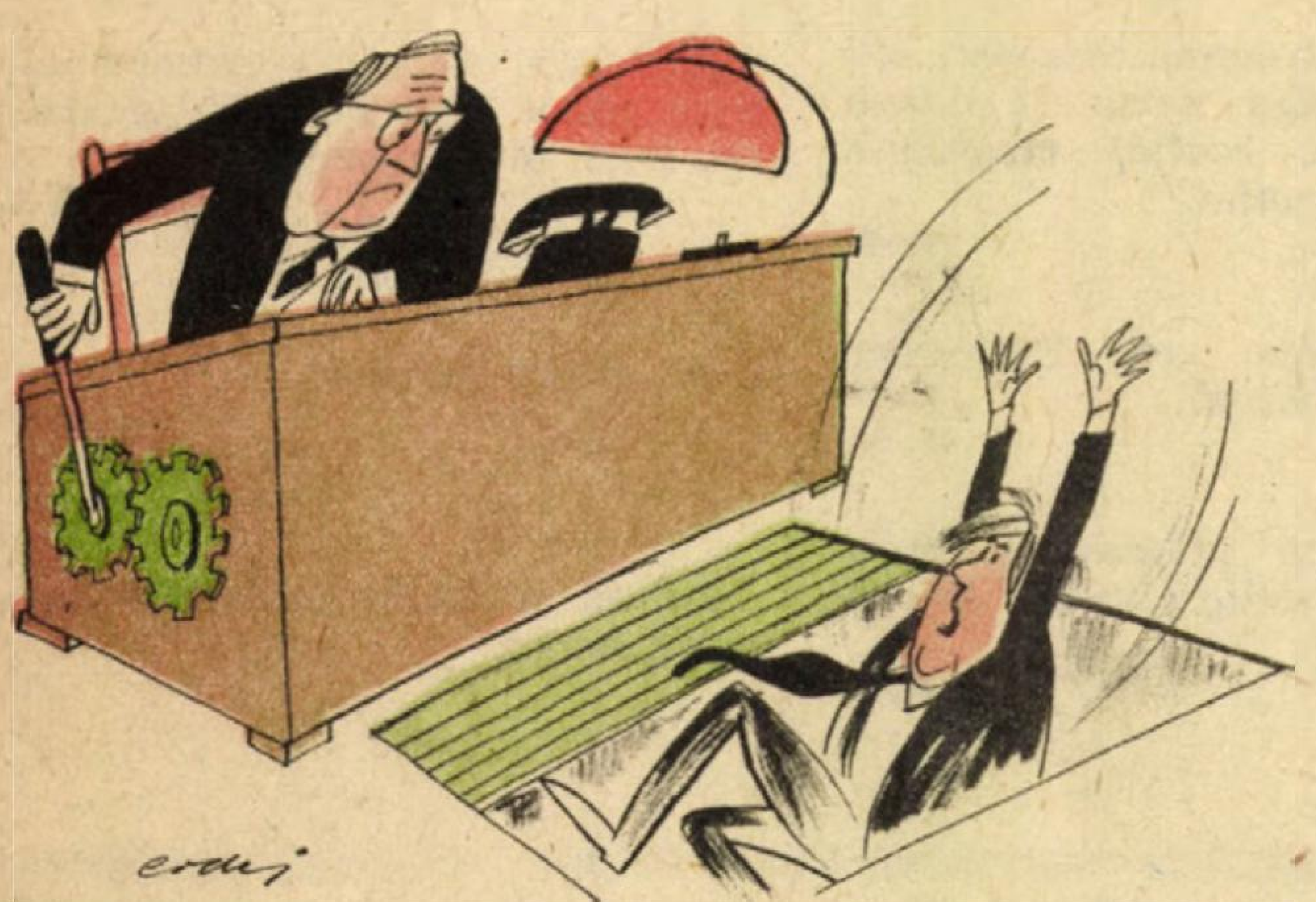
(„Sie und Er", Zürich)

Változó falu



– Ötkor fociedzés van . . .

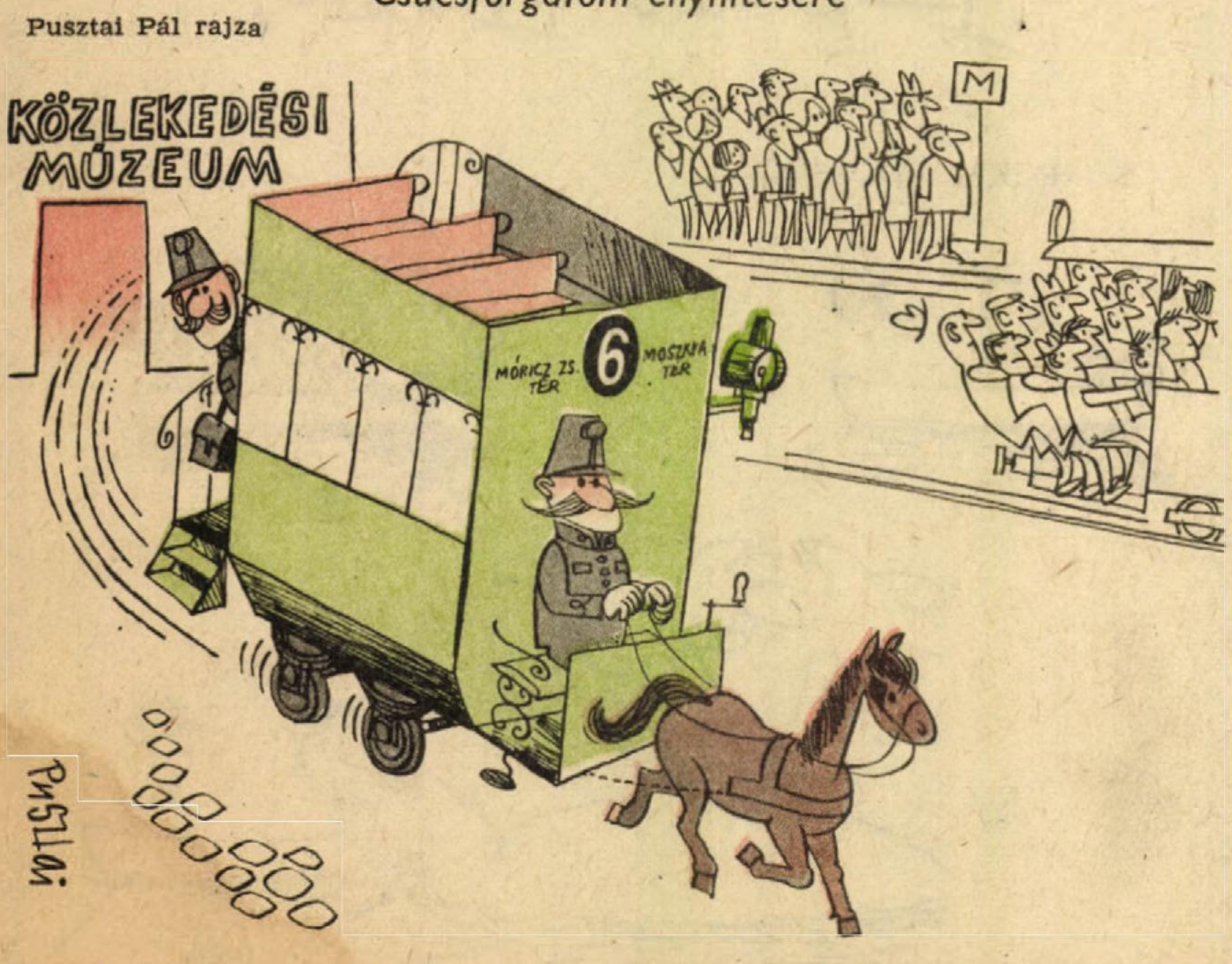
Gyors ügyintézés



A nemkívánatos ügyfél

Csúcsforgalom enyhítésére

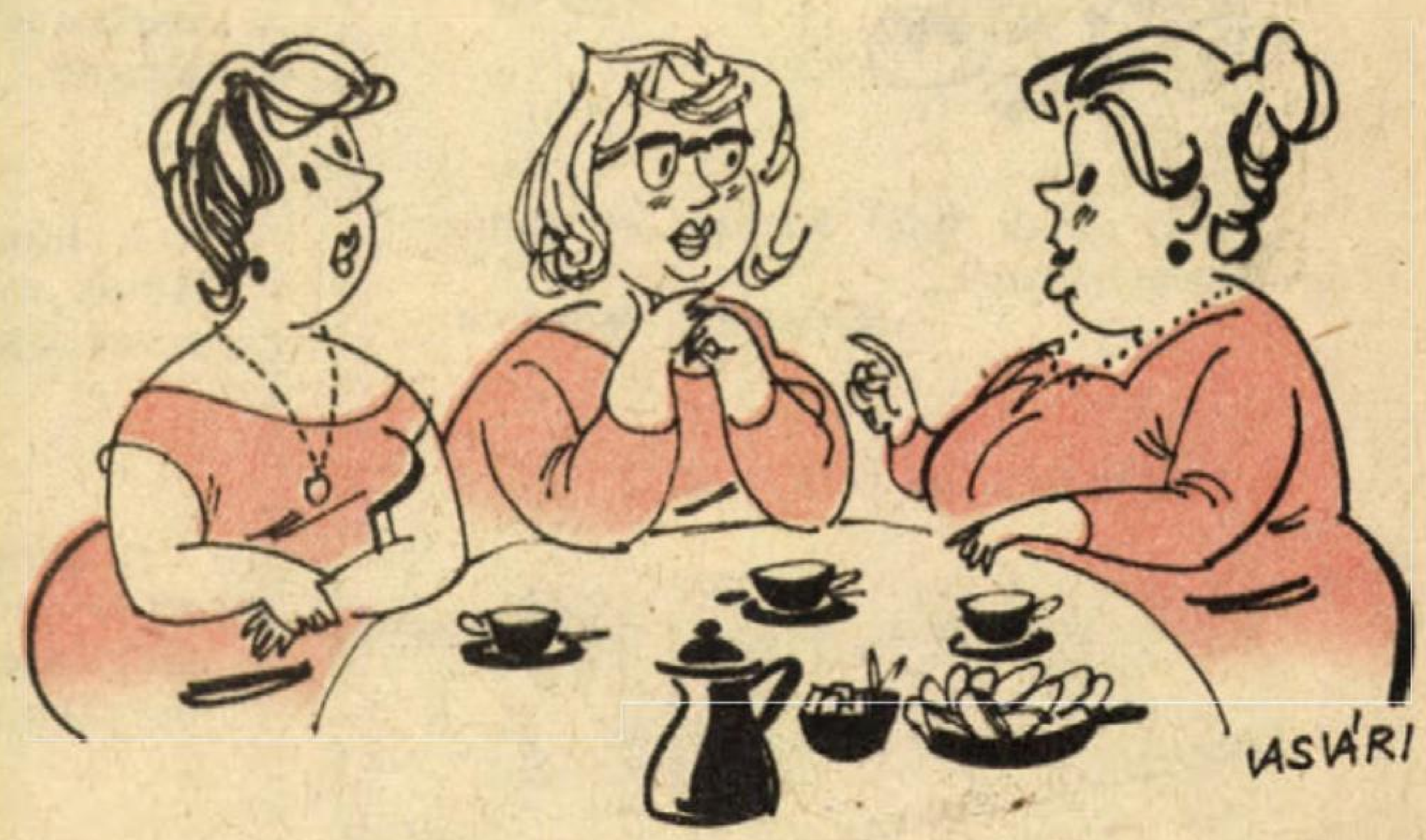
Pusztai Pál rajza



IDEJÉBEN szólunk

a vendéglátóiparnak, hogy a gasztronómiai tudományok mai állása mellett ma már nemcsak vaníliából és csokoládéból, hanem gyümölcsből is lehet fagylaltot készíteni!

Női dolgok



– Idősebbeknek persze nem való a rózsaszín . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT KIS ÜGY

1

Hat héttel ezelőtt vásároltam egy Váci utcai cipőboltban egy körömcipőt, 340 forintért. A bélésébe, aranybetűkkel a „Fantázia" márka íródott. Már egyhónapi viselés után, ha egy pénzdarabra léptem vele, megéreztem, hogy fej vagy írás. Most, a hatodik héten, már olyan lyuk van a talpán, hogy azt is meg tudom mondani, hogy melyik ország pénzdarabján állok. Csak tudnám, hogy ebben mi a „fantázia"?

Bányai Éva
Bp., IV., Komját A. u. 136.

2

Az újpesti 1-es számú postahivatalban fel akartam adni egy levelet Brazíliába, légipostán. Tudtam, hogy a levél súlya csak 10 grammig terjedhet, ezért előre lemértem, pontos vegyszermérlegen: 9,4 gramm volt. Meglepetésemre a postás hölgy a megszokott 5 forint helyett 7 forintot akart inkasszálni a levélért, mondván: 11 gramm a súlya. Hiába próbáltam vitatkozni, a hölgy hajthatatlan maradt. Kénytelen voltam bevinni a levelet Pestre, ahol minden további nélkül felvették 5 forintos tarifával.

Nem nagy ügy – de jó lenne, ha ilyen apróságokkal sem bosszantanák az embereket!

Szabó Lajos
Bp., IV., Attila u. 150.

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.1219 – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504